

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 10.1.2017.
COM(2016) 824 final

2016/0403 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o uvođenju europske e-kartice usluga i povezanih administrativnih usluga

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2016) 439 final}

{SWD(2016) 442 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Budući da usluge čine oko 70 % ukupnog BDP-a i zaposlenosti u EU-u, promicanje konkurentnosti njegova tržišta usluga od ključne je važnosti za stvaranje radnih mjesta i rast. Direktivom o uslugama koja je donesena 2006. utvrđene su opće odredbe kojima se olakšava osnivanje poslovnog nastana pružatelja usluga i pospješuje njihova sposobnost za prekograničnu ponudu usluga na jedinstvenom tržištu. Direktivom je potaknut niz reformi diljem država članica EU-a kojima je, prema procjenama, tijekom deset godina ostvaren dodatni rast od 0,9 % BDP-a EU-a.

Međutim, još uvijek postoji veliki potencijal za rast i stvaranje radnih mjesta koji bi trebalo iskoristiti. Na tržišta usluga u EU-u povoljno bi djelovao brži rast produktivnosti i učinkovitija raspodjela resursa. I dalje se slabo prekogranično trguje i ulaže u usluge. Otklanjanje preostalih prepreka za povećanje prekograničnih aktivnosti u uslužnom sektoru pomoći će jačanju tržišnog natjecanja, što će dovesti do većeg izbora i boljih cijena za potrošače kao i do više inovacija. Otklanjanjem tih prepreka na temelju okvira koji je već osiguran Direktivom o uslugama otvara se potencijal za dodatni rast BDP-a EU-a od 1,7 %¹. Osim toga, bolje funkcioniranje tržišta usluga pozitivno će utjecati na konkurentnost industrije jer je proizvodni sektor EU-a važan kupac i krajnji korisnik usluga. Naime, usluge čine 40 % vrijednosti gotovih proizvoda proizvedenih u EU-u. Stoga konkurentnost proizvodnog sektora ovisi o dobrom funkcioniranju tržišta usluga.

Zbog toga je Europsko vijeće naglasilo: „ostvarenje dubljeg i pravednijeg jedinstvenog tržišta bit će ključno za stvaranje novih radnih mjesta, promicanje produktivnosti i osiguravanje privlačne klime za ulaganja i inovacije”². Bolje funkcioniranje unutarnjeg tržišta jedan je od deset prioriteta Europske komisije. Komisija je u svojoj strategiji unutarnjeg tržišta donesenoj u listopadu 2015. najavila niz mjera za pretvaranje jedinstvenog tržišta bez granica za usluge u stvarnost³. Cilj je jasan: smanjiti prepreke kako bi se pružateljima usluga olakšalo ostvarivanje novih poslovnih prilika uz istovremeno osiguravanje kvalitetnih usluga za potrošače. Ovaj se prijedlog nadovezuje na strategiju jedinstvenog tržišta.

Direktivom o uslugama osigurava se uravnoteženi pravni okvir za postizanje tih ciljeva. Njome se osiguravaju nediskriminirajući, opravdani i proporcionalni nacionalni propisi za postizanje ciljeva od javnog interesa. Osim toga, njome se od država članica zahtijeva da smanje administrativne prepreke koje u praksi odvrćaju pružatelje usluga od prekograničnog poslovanja. Ovaj prijedlog neće utjecati na Direktivu o uslugama i važna načela koja su njome utvrđena.

Načela uvedena tom Direktivom omogućila su pozitivan napredak prema boljem funkcioniranju tržišta usluga u EU-u. Istodobno su prepreke većoj integraciji jedinstvenog tržišta još uvijek prisutne u nizu ključnih uslužnih sektora. To se posebno odnosi na nekoliko vrsta poslovnih usluga i građevinski sektor u kojem pružatelji usluga često ne mogu lako ostvariti poslovne prilike u drugim državama članicama. Pri širenju u inozemstvo suočavaju

¹ Europska komisija, „Update of the study on the economic impact of the Services Directive”, 2015.

² Zaključci Europskog vijeća; 28. lipnja 2016.

³ Komunikacija Komisije o poboljšanju jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća, 28. listopada 2015.

se s administrativnim preprekama. To je potvrđeno kroz intenzivne kontakte s pružateljima usluga⁴.

Pružatelji usluga suočavaju se s administrativnom složenošću pri prekograničnom poslovanju. To uključuje nedostatak jasnoće u pogledu poštovanja postojećih pravila koja odvrćaju poduzeća, posebno MSP-ove, od toga da pokušaju iskoristiti poslovne prilike u drugim državama članicama. Pružateljima usluga teško je dobiti informacije o primjenjivim regulatornim zahtjevima i postupcima koji trebaju biti ispunjeni za pristup tržištu druge države članice. Osim toga, nacionalnim pravilima često se u obzir uzimaju samo nacionalne situacije bez pojašnjenja kako bi se one trebale primijeniti na pružatelje usluga iz drugih država članica EU-a. Zbog toga pružatelji usluga koji pokušavaju uspostaviti trajni nastan u drugoj državi članici ili pružati privremene prekogranične usluge često imaju poteškoća u razumijevanju koja pravila primijeniti i kako. Pružateljima usluga često je složeno i skupo ispunjavati administrativne formalnosti u različitim državama članicama.

Stoga se primjenom europske e-kartice usluga želi smanjiti administrativna složenost za pružatelje usluga koji žele svoje djelatnosti proširiti na druge države članice. Njome će se istovremeno osigurati da države članice mogu primijeniti opravdane propise. Pružatelji usluga mogli bi ju dobrovoljno upotrebljavati kao alternativnu metodu dokazivanja usklađenosti s primjenjivim pravilima. Njome se pružateljima usluga omogućuje da za ispunjavanje formalnosti pri širenju u inozemstvo primijene potpuno digitalizirani postupak na razini EU-a – time dobivaju veću pravnu sigurnost te se znatno smanjuje administrativna složenost. S pomoću e-kartice moći će izbjeći administrativne prepreke, poput nesigurnosti u vezi s primjenjivim zahtjevima, ispunjavanja različitih obrazaca na stranim jezicima, prevođenja, ovjeravanja ili potvrde vjerodostojnosti dokumenata i neelektroničkih koraka u postupku. U usporedbi s postojećim stanjem ostvarile bi se znatne uštede u pogledu troškova povezanih s formalnostima obuhvaćenima postupkom izdavanja e-kartice – možda i do 50 % ili čak više⁵.

Ako pružatelj usluga planira pružati uslugu privremeno i prekogranično, e-karticu bi izdala matična država članica. Države članice domaćini i dalje bi mogle osporiti izdavanje e-kartice u slučajevima u kojima im je to već dopušteno postojećom Direktivom o uslugama navođenjem jednog od prevladavajućih razloga od javnog interesa navedenog u članku 16. Nakon izdavanja, e-kartica omogućila bi pružatelju usluga privremeno pružanje usluga preko granice u državi članici domaćinu. Ovlasti za donošenje odluka država članica domaćina u pogledu odbijanja zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga ostaju iste u skladu s člankom 16. Direktive o uslugama.

Ako pružatelj usluga planira pružati usluge preko podružnice, agencije ili ureda u drugoj državi članici, e-karticu izdaje država članica domaćin. U tom bi slučaju pružatelj usluga zahtjev za izdavanje e-kartice i dalje podnosio nadležnom tijelu svoje matične države koje bi provjeravalo ima li pružatelj usluga u njoj poslovni nastan u skladu s njezinim primjenjivim pravilima. Međutim, u drugom bi koraku nadležna tijela matičnih država članica pokrenula postupak pri tijelima javne uprave odgovarajuće države članice domaćina kako bi joj omogućila provjeru ispunjuje li podnositelj zahtjeva regulatorne zahtjeve svoje države domaćina u skladu s Direktivom o uslugama. Zbog toga ne bi bilo nejednakog tretmana domaćih i stranih pružatelja usluga. Nakon izdavanja, e-kartica omogućila bi nositelju

⁴ Uključujući devet radionica koje je organizirala Komisija za pružatelje usluga u prekograničnim regijama.

⁵ Radni dokument službi Komisije „Procjena učinka priložena Prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju europske e-kartice usluga i popratnih za olakšavanje pristupa tržištu pružateljima usluga”,

pružanje usluga putem sekundarnog poslovnog nastana (u obliku podružnice, agencije ili ureda) u dotičnoj državi članici domaćinu.

Europska e-kartica usluga idejno nalikuje europskoj strukovnoj iskaznici (EPC) s kojom su nadležna tijela država članica već upoznata. Europska strukovna iskaznica dostupna je od siječnja 2016. te ju upotrebljava znatan broj odabranih stručnjaka koji obavljaju reguliranu profesiju i obuhvaćeni su njome, što pokazuje da uporabom ovakvog alata za pojednostavnjenje korisnici dobivaju praktične pogodnosti. europska e-kartica usluga i europska strukovna iskaznica dobrovoljni su elektronički postupci koji se provode na razini EU-a. Pružatelji usluga dobrovoljno primjenjuju europsku e-karticu usluga. Nadležno tijelo matične države podnositelja zahtjeva djeluje kao jedinstvena kontaktna točka. Osim toga, funkcioniranje oba sustava oslanja se na unaprijed utvrđene i obvezujuće radne tokove suradnje između matičnih država članica i država članica domaćina koji se provode putem postojećeg Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (IMI) utvrđenog Uredbom IMI⁶.

Oba sustava istodobno imaju različite ciljeve. Europska strukovna iskaznica omogućuje prekogranično pružanje usluga putem priznavanja stručnih kvalifikacija za fizičke osobe kao radnike ili samozaposlene pružatelje usluga u skladu s Direktivom o stručnim kvalifikacijama.

europska e-kartica usluga obuhvaća znatno širi raspon zahtjeva. Ona bi bila dostupna fizičkim osobama koje su samozaposlene, ali i poduzećima koja žele pružati usluge u drugoj državi članici. Za razliku od europske strukovne iskaznice, europskom e-karticom usluga ponudila bi se i tehnička sredstva za pospješivanje poštivanja administrativnih formalnosti povezanih s upućivanjem osoblja na državno područje onih država članica koje su Komisiju obavijestile o svojoj namjeri korištenja IMI-jem u tu svrhu. Mogućnost korištenja IMI-jem ni na koji način ne mijenja bit primjenjivih pravila utvrđenih Direktivom 2014/67/EU. Uključena su i pravila za olakšavanje dobivanja osigurateljnog pokrića za prekogranično pružanje usluga.

E-karticom obuhvatili bi se zahtjevi iz Direktive o uslugama te, u skladu s tim, ne i područja kao što su porezi, rad i socijalna sigurnost. Međutim, nadležna tijela u državama članicama od nositelja e-kartice ne zahtijevaju dostavljanje bilo kakvih podataka koji su već sadržani u e-kartici za potrebe postupaka ili formalnosti kojima podliježe pružatelj usluga u vezi s dodjelom javnog ugovora, projektnog natječaja ili koncesije, osnivanjem društava kćeri ili registracijom podružnica na temelju prava trgovačkih društava te registracijom u sustavima obveznog socijalnog osiguranja.

europska e-kartica usluga primjenjivala bi se – u prvoj fazi – na poslovne usluge i građevinski sektor – u mjeri u kojoj su povezane aktivnosti već obuhvaćene Direktivom o uslugama. Oba su sektora od ključne važnosti za gospodarstvo EU-a⁷. Pružatelji građevinskih ili poslovnih usluga često se suočavaju s visokim stupnjem administrativne složenosti pri širenju svojeg poslovanja u inozemstvo. Osim toga, rast produktivnosti tijekom posljednjeg desetljeća bio je vrlo nizak u oba sektora te su prekogranična trgovina i ulaganja na niskoj razini. Povećano prekogranično tržišno natjecanje pridonijelo bi očuvanju i poboljšanju konkurentnosti oba sektora.

U ovaj su prijedlog uvrštene i odredbe o reviziji radi kasnijeg razmatranja učinkovitosti europske e-kartice usluga, uključujući s obzirom na sukladnost s potrebnim formalnostima za upućivanje radnika i uzimanje u obzir iskustva onih država članica koje su možda odabrale

⁶ Uredba (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2008/49/EZ („Uredba IMI”) (SL L 316, 14.11.2012., str. 1.)

⁷ Udio oba sektora u BDP-u i zaposlenosti u EU-u iznosi oko 20% – Eurostat

mogućnost predviđenu člankom 6. stavkom 3. ovog nacrtu Uredbe kako bi uzele u obzir relevantne formalnosti koje treba provesti putem elektroničke platforme povezane s IMI-jem.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u određenom području**

Ova se Uredba podnosi zajedno s Direktivom. Uredbom se uvodi europska e-kartica usluga bez izmjene temeljnih pravila EU-a. Njome se uspostavljaju alati koji su dostupni pružateljima usluga u cijelom EU-u. Osim toga, njome se olakšava rješavanje pitanja povezanih s osigurateljskim pokrićem pružatelja usluga koji djeluje preko granica. Direktivom se utvrđuje pravni i operativni okvir europske e-kartice usluga kojim se, među ostalim, uređuju uvjeti prihvatljivosti, nadležnosti matičnih država članica i država članica domaćina, valjanost europske e-kartice usluga te uvjeti za njezin opoziv ili suspenziju.

U ovu se Uredbu u cijelosti prenose postojeće odredbe EU-a o socijalnim pitanjima, uvjetima zapošljavanja (posebno u pogledu upućivanja radnika, prava radnika i stupa socijalnih prava), zdravlju i sigurnosti te zaštiti okoliša. Njome se ne mijenjaju niti dovode u pitanje postojeći zaštitni mehanizmi u tom pogledu. E-kartica sadržavala bi daljnje informacije o poduzeću. Ovlašt države članice za provođenje izravnih nadzora ostala bi u potpunosti nepromijenjena. Pravila o upućivanju radnika u skladu s direktivama 96/71/EZ i 2014/67/EU i dalje će se primjenjivati u kontekstu europske e-kartice usluga, no radi poštivanja tih pravila osigurat će se daljnja sredstva. Ako su države članice uspostavile postupke kojima se omogućuje elektroničko popunjavanje izjave u vezi s upućivanjem radnika u skladu s člankom 9. Direktive 2014/67/EU, europskom e-karticom usluga nositelja kartice uputit će se na relevantne nacionalne postupke. Nositelji europske e-kartice usluga mogu podnijeti tu izjavu i putem elektroničke platforme povezane s IMI-jem ako je država članica domaćin obavijestila Komisiju da bi se ta mogućnost trebala primjenjivati na upućivanje radnika na njezinu državnom području.

Prijedlogom europske e-kartice usluga isto se tako dopunjuju druge inicijative politike u kontekstu usluga najavljenih u strategiji jedinstvenog tržišta kako bi se spriječilo uvođenje prepreka prekograničnom pružanju usluga na nacionalnoj razini. U tom se pogledu njime dopunjuje prijedlog Komisije [XX] u pogledu direktive o reformi postupka u kojem države članice izvješćuju o sustavima ovlašćivanja i zahtjevima povezanim s uslugama.

Ovaj će prijedlog biti dopunjen i inicijativom o jedinstvenom digitalnom pristupniku najavljenom u strategiji jedinstvenog tržišta za 2017. Pristupnikom, o kojem je javno savjetovanje provedeno u jesen 2016., integrirat će se, upotpuniti i poboljšati relevantne informacije na internetu na razini EU-a i nacionalnim razinama kako bi se otklonio trenutačni nedostatak informacija za poduzeća i građane. On će se povezati i sa službama za pomoć. Osim toga, njime se želi poticati daljnja digitalizacija nacionalnih postupaka bitnih za građane i poduzeća koji ostvaruju svoja prava na jedinstvenom tržištu. Predviđeno je da područje primjene jedinstvenog digitalnog pristupnika ne uključuje samo sektore obuhvaćene sadašnjom inicijativom.

Za usporedbu, europskom e-karticom usluga trebao bi se ponuditi potpuno usklađeni i standardizirani instrument za prekogranično pružanje usluga, čime se smanjuju troškovi usklađivanja za posebna tržišta usluga na kojima prevladavaju MSP-ovi. Njezina je svrha administrativno pojednostavnjenje uz sudjelovanje države članice iz koje dolazi pružatelj usluga, ali ta (matična) država članica nema utjecaja na to koje zahtjeve pružatelj usluga mora ispuniti u drugim državama članicama. Na temelju europske e-kartice usluga potonje su države članice odgovorne za informiranje i osiguravanje usklađenosti u okviru unaprijed utvrđenog i potpuno standardiziranog tijeka rada. Uspostavit će se poveznica između

jedinstvenog digitalnog pristupnika i tog postupka te će se korisnicima postupka olakšati da ga pronađu.

Provedba europske e-kartice usluga potpuno će se uskladiti s razvojem jedinstvenog digitalnog pristupnika, a tijekom provedbe poštovat će se načela navedena u akcijskom planu za e-upravu (posebno: digitalizacija, interoperabilnost, prekograničnost, načelo „samo jednom” i načelo uključenosti kao standarda)⁸.

Konačno, ovim se prijedlogom dopunjuje provedbena politika Komisije koju ona usporedno provodi u svrhu rješavanja neopravdanih ili neproporcionalnih nacionalnih ograničenja slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga.

Primjenu ove Uredbe podržavat će Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI) uspostavljen Uredbom IMI⁹. Sustav IMI može upotrebljavati oko 5 000 nadležnih tijela od 2011.; neprestano se provode ankete među korisnicima te je sustav dokazao svoj potencijal u pogledu europske strukovne iskaznice koja je uvedena u siječnju 2016.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Prijedlog europske e-kartice usluga na temelju ove Uredbe i predložena direktiva potpuno su usklađeni s nizom drugih politika Unije, posebno s onima kojima se nastoje ostvariti ciljevi administrativnog pojednostavnjenja i smanjenja zahtjeva za pružatelje usluga.

Pojednostavnjenje formalnosti u pogledu dokumenata pomno bi pratilo rješenja koja se trebaju uvesti na temelju Uredbe (EU) 2016/1191 o promicanju slobodnog kretanja građana pojednostavnjenjem zahtjeva za predočavanje određenih javnih isprava u Europskoj uniji¹⁰.

U području priznavanja stručnih kvalifikacija 2013. uveden je sličan alat kojim se potiče administrativno pojednostavnjenje – europska strukovna iskaznica – koja je od siječnja 2016. dostupna odabranom broju profesija (medicinske sestre, farmaceuti, fizioterapeuti, gorski vodiči i posrednici u prometu nekretnina). Kako bi se izbjegao svaki rizik od udvostručavanja, ovim se prijedlogom osigurava da stručnjaci koji obavljaju reguliranu profesiju koji mogu podnijeti zahtjev za europsku strukovnu iskaznicu ne mogu dobiti europsku e-karticu usluga.

U kontekstu postupka izdavanja europske e-kartice usluga, koordinacijska tijela i nadležna tijela upotrebljavaju sve dostupne međusobne poveznice nacionalnih registara, uključujući međusobno povezivanje registara trgovačkih društava (Sustav povezivanja poslovnih registara, BRIS) u skladu sa zahtjevima Direktive 2009/101/EZ i registara nesolventnosti u skladu s Uredbom (EU) 2015/848 prije bilo kojih drugih načina dobivanja ili provjere prethodno dobivenih informacija za potrebe tog postupka.

⁸ Akcijski plan EU-a za e-upravu 2016. – 2020. – Ubrzavanje digitalne transformacije uprave – COM(2016)179

⁹ Uredba (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2008/49/EZ („Uredba IMI”) (SL L 316, 14.11.2012., str. 1.)

¹⁰ Uredba (EU) 2016/1191 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2016. o promicanju slobodnog kretanja građana pojednostavnjenjem zahtjeva za predočavanje određenih javnih isprava u Europskoj uniji i o izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 (SL L 200, 26.07.2016., str.1)

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Ova zakonodavna mjera obuhvaćena je područjem podijeljene nadležnosti u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (a) UFEU-a. Njezin je cilj olakšati uspostavu poslovnog nastana i pružanje usluga donošenjem mjera za usklađivanje zakonodavnih odredbi koje se odnose na funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Ova se Uredba temelji na članku 114. UFEU-a koji je opća pravna osnova za donošenje takvih mjera.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Opći cilj ovog zakonodavnog prijedloga jest osigurati neometano funkcioniranje jedinstvenog tržišta usluga EU-a koje nije ograničeno na državno područje jedne države članice, nego obuhvaća cjelokupno područje Europske unije. Uzimajući u obzir transnacionalnu prirodu jedinstvenog tržišta EU-a i nužnost rješavanja situacija u prekograničnom kontekstu na najusklađeniji način, upotreba postojećeg alata informacijske tehnologije koji se primjenjuje diljem EU-a – sustav IMI – predstavlja učinkovit odgovor koji se može pružiti samo djelovanjem na razini EU-a.

• Proporcionalnost

Mjere uvedene ovom Uredbom proporcionalne su njezinom cilju daljnje integracije tržišta usluga na razini EU-a omogućavanjem povećane tržišne dinamike i prekograničnog tržišnog natjecanja. Ova je Uredba isto tako proporcionalna ciljevima povećanja transparentnosti, smanjenja troškova i pojednostavnjenja postupaka koje države članice propisuju za pružatelje usluga u prekograničnim situacijama, posebno u postupcima za upućivanje osoblja i u pogledu osiguranja od profesionalne odgovornosti. Osim toga, nadovezuje se na sustav IMI, postojeći instrument informacijske tehnologije na razini EU-a koji se financira iz proračuna EU-a i koji nacionalne javne uprave već upotrebljavaju. Postupak na razini EU-a donijet će samo ograničene prilagodbe sustava IMI koje će dovesti do ograničenih troškova na razini EU-a i na nacionalnim razinama. Takvi su ograničeni troškovi procijenjeni u odnosu na postojeće slične postupke kao što je europska strukovna iskaznica.

Te mjere ne idu dalje od onog što je potrebno za rješavanje utvrđenih problema te postizanje utvrđenih ciljeva. Iako postupak na razini EU-a zahtijeva aktivnu ulogu uprava države članice, financijski naponi koje države članice mogu očekivati bit će ograničeni upotrebom Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta, već postojeće platforme koja je uspostavljena financijskim sredstvima EU-a. Osim toga, prilike koje donosi upotreba europske e-kartice usluga u pogledu dodatne konkurencije na tržištima usluga s više sudionika na tržištu i dodatnog prometa imat će pozitivan učinak na gospodarstva država članica.

Za pružatelje usluga upotreba europske e-kartice usluga bit će dobrovoljna.

• Odabir instrumenta

Ova se Uredba temelji na članku 114. UFEU-a. Uključuje odredbe za olakšavanje ostvarivanja sekundarnog poslovnog nastana i slobode pružanja usluga u privremenim prekograničnim situacijama. Uredba se temelji na toj odredbi Povelje te se njome uvode i praktični alati u vezi s osiguranjem od profesionalne odgovornosti koje pružatelji usluga traže u pogledu svojih aktivnosti u inozemstvu.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

- **Ex post evaluacije / provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

U pripremi ovog prijedloga Komisija je provela temeljitu evaluaciju Direktive o uslugama. Tom se evaluacijom pokazalo da je provedba Direktive o uslugama do sada bila samo djelomično učinkovita. Direktivom o uslugama ostvaren je dodatni rast kroz reforme država članica. Međutim, pružatelji usluga u ključnim uslužnim sektorima (poput poslovnih usluga i građevinarstva) još uvijek se suočavaju sa znatnim brojem prepreka. Osim toga, sustavom administrativne suradnje između država članica ne ostvaruju se sve njegove prednosti. Detaljnom analizom funkcioniranja i upotrebljivosti jedinstvenih kontaktnih točaka pokazalo se da većina još nije dovela do očekivanog administrativnog pojednostavnjenja u smislu pružanja privremenih prekograničnih usluga ili osnivanja poduzeća.

Nadalje, evaluacijom Komisije utvrđeno je da države članice imaju vrlo heterogeni pristup obvezama u pogledu osiguranja i pristupa osiguranju za pružanje usluga, što pružateljima usluga otežava i poskupljuje ugovaranje osigurateljnog pokrića za prekogranično pružanje usluga, posebno u području poslovnih usluga i građevinarstva.

Sve te preostale prepreke štete razvoju intenzivnije prekogranične trgovine i ulaganja u području usluga.

- **Savjetovanja s dionicima**

Komisija je provela nekoliko analiza i savjetovanja radi prikupljanja dokaza o preostalim preprekama potpunom funkcioniranju jedinstvenog tržišta za usluge s većim naglaskom na praktične učinke odredbi na terenu. Provedena je gospodarska procjena provedena kako bi se ocijenili učinci nacionalne reforme tržišta usluga i pristupa osiguranju za pružatelje usluga. Osim toga, organizirane su radionice s dionicima u okviru Foruma o jedinstvenom tržištu u 2014., 2015. i 2016. Na radionicama su razmatrani izazovi malih i srednjih poduzeća u pogledu razvoja na prekograničnim regionalnim tržištima ili posebni izazovi u uslužnim sektorima (posebno u sektorima poslovnih usluga i građevinarstva) koje ometa niska razina prekogranične trgovine i ulaganja na razini EU-a. Na temelju prikupljenih doprinosa i mišljenja utvrđeno je da se, unatoč određenom napretku tijekom posljednjih godina, pružatelji usluga u nekoliko gospodarski važnih sektora još uvijek suočavaju s nizom prepreka kada se žele proširiti preko granica država članica.

Dionici su izrazili različita mišljenja o mogućim načinima za poboljšanje okvira kojem podliježu tržišta usluga u EU-u i na nacionalnoj razini. Dionici se gotovo jednoglasno protive ponovnom otvaranju Direktive o uslugama. Ovom se Uredbom ne mijenjaju materijalno-pravna pravila o prekograničnom pružanju usluga utvrđena Direktivom o uslugama niti bilo kakva pravila povezana s upućivanjem radnika, zdravljem i sigurnošću ili zaštitom okoliša.

Javno savjetovanje provedeno je putem interneta od 3. svibnja do 26. srpnja 2016. Tijekom savjetovanja prikupljena su dodatna mišljenja dionika, kao i iskustva iz prve ruke o preostalim preprekama u tim uslužnim sektorima, posebno u pogledu prekograničnog pružanja usluga u EU-u.

Komisija je u nekoliko navrata prikupila i mišljenja dionika o problemima s kojima se pružatelji usluga suočavaju u dobivanju osigurateljnog pokrića pri pružanju usluga u drugoj državi članici na privremenoj osnovi, a posebno putem dvaju javnih savjetovanja u 2013. i 2015.

Rezultatima svih tih postupaka potvrđeno je da na nacionalnoj razini još uvijek postoje neopravdani ili neproporcionalni zahtjevi na štetu pružatelja i primatelja usluga na

jedinstvenom tržištu. Dodatno, njima su dobivene posebne naznake o tome koji se odgovori u vidu politiku očekuju od dionika. Većina je dionika podržala potrebu rješavanja preostalih prepreka prekograničnom pružanju usluga i olakšavanja pristupa osigurateljnog pokriću u tim situacijama, uz istodobno zadržavanje pravne stečevine EU-a u pogledu socijalnih pitanja, zapošljavanja, zdravlja i sigurnosti ili zaštite okoliša te uz provođenje ambiciozne provedbene politike. U tom je smislu Komisija u studenome 2016. donijela sveobuhvatni provedbeni paket za rješavanje neproporcionalnih ograničenja uvedenih u području usluga u devet država članica.

Ovu je inicijativu usmjerenu na jačanje razvoja prekograničnih tržišta usluga podržalo i Vijeće za konkurentnost u svojim Zaključcima od 29. veljače 2016. o strategiji jedinstvenog tržišta¹¹, te Europsko vijeće u svojim zaključcima od 28. lipnja 2016¹². Inicijativu je podržao i Europski parlament u svojem izvješću o strategiji jedinstvenog tržišta donesenom 26. svibnja 2016¹³.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Rezultati zajedničkog postupka ocjenjivanja s državama članicama 2010. – 2011., provjere učinkovitosti provedene 2011. – 2012. i stručnog pregleda obavljenog 2012. – 2013. pridonijeli su pripremi prijedloga Uredbe. Osim toga, iz rezultata različitih javnih savjetovanja, uključujući ono provedeno u ljeto 2016., proizašlo je stručno znanje kao solidan temelj.

U pogledu aspekata osiguranja isto su tako uzeti u obzir ishodi javnog savjetovanja pokrenutog u 2013. o poteškoćama s kojima se pružatelji usluga suočavaju pri dobivanju osigurateljnog pokrića u prekograničnom kontekstu te onog u prosincu 2015. o mogućoj zelenoj knjizi o maloprodajnim financijskim uslugama. U okviru tog posljednjeg savjetovanja bila je riječ i o posebnim pitanjima povezanim s pristupom osiguranju od profesionalne odgovornosti u prekograničnom kontekstu. Osim toga, redovito su održavane rasprave s predstavnicima sektora osiguranja.

Komisija je održala više radionica s dionicima, posebno sa socijalnim partnerima, radi prikupljanja stručnog znanja o poteškoćama koje se pojavljuju zbog važnih administrativnih zahtjeva diljem država članica. Podaci su se prikupljali i kroz vanjske studije i izvješća. Nadalje, Komisija se oslanjala na redovite razmjene na tehničkoj razini u kontekstu svoje Stručne skupine za provedbu Direktive o uslugama.

- **Procjena učinka**

U pripremi ove inicijative provedena je procjena učinka. U ponovno podnesenom izvješću uzimaju se u obzir preporuke koje je Odbor za nadzor regulative naveo u svojem početnom negativnom mišljenju od 14. listopada 2016.¹⁴ kao i dodatne točke koje je Odbor naveo u svojem konačnom pozitivnom mišljenju od 8. studenoga 2016.¹⁵ Preciznije, pojašnjeni su opis problema i područje primjene procjene učinka; različite opcije politika ponovno su grupirane u jasno prepoznatljive pakete opcija te su preciznije procijenjena smanjenja administrativnih troškova.

¹¹ [Zaključci Vijeća o „strategiji jedinstvenog tržišta za usluge i robu”, 29. veljače 2016.](#)

¹² [Zaključci Europskog vijeća, 28. lipnja 2016.](#)

¹³ [Rezolucija Europskog parlamenta od 26. svibnja 2016. o strategiji jedinstvenog tržišta](#)

¹⁴ Glavne preporuke Odbora u njegovu početnom mišljenju o procjeni učinka odnosile su se na jačanje definicije problema, ponovno razmatranje načina na koji su različite opcije osmišljene i formulirane te pružanje više informacija o mogućim troškovima za države članice i o mišljenjima dionika.

¹⁵ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

Pojedinačne opcije politika razmotrene su u procjeni učinka te grupirane u „pakete” opcija politika. Razmotreni su sljedeći paketi opcija politika:

- prvim paketom opcija pružatelju usluga omogućilo bi se dobivanje potvrde o zakonitom poslovnom nastanu u matičnoj državi članici te dokazivanje postojećeg osigurateljnog pokrića za djelatnosti u matičnoj državi članici,
- drugim paketom opcija pružatelju usluga omogućilo bi se korištenje postupkom na razini EU-a za olakšavanje pristupa tržištu druge države članice, uključujući napredni elektronički mehanizam povezan s IMI-jem kako bi se pospješila usklađenost s formalnostima za upućeno osoblje koje država članica domaćin može primjenjivati; osim toga, njime bi se riješile praktične prepreke povezane s osiguranjem u prekograničnim situacijama,
- trećim paketom opcija, povrh onih u drugom paketu, smanjile bi se regulatorne razlike u nizu ključnih poslovnih usluga (arhitektura, inženjerstvo, računovodstvo) usklađivanjem ograničenog broja zahtjeva primjenjivih na pružatelje usluga u tim trima uslugama (konkretno, ograničenja pravnog oblika, zahtjevi kojima se utvrđuje postotak dionica koji bi trebao biti rezerviran za stručnjake te ograničavanje pružanja višedisciplinarnih usluga);
- četvrtim bi se paketom opcija, povrh onih u trećem paketu, uvela posebna rješenja za regulatorne razlike u slučaju sekundarnog poslovnog nastana (podružnice i agencije), izuzimajući strane pružatelje usluga od određenih zahtjeva, a pritom omogućujući državi članici domaćinu uvođenje alternativnih zaštitnih mehanizama.

Primjenom prvog paketa ostvarili bi se određeni učinci pojednostavnjenja koji su, međutim, ograničeniji u odnosu na ostale pakete. Iako bi i treći i četvrti paket imali jače učinke od drugog paketa s obzirom da se njima isto tako otklanjaju regulatorne prepreke (povrh administrativnog pojednostavnjenja), Komisija je odlučila odabrati drugi paket na temelju sljedećih razloga: otklanjanje najrigoroznijih zahtjeva obuhvaćenih paketima 3 i 4 ciljanim aktivnostima provedbe, uz specifične preporuke koje bi se odnosile na cijeli regulatorni okvir primjenjiv na struku koja pruža uslugu, čini se proporcionalnijim rješenjem od zakonodavnog prijedloga kojim se uvodi minimalno usklađivanje za ograničeni broj zahtjeva za ograničeni broj uslužnih sektora. K tomu, četvrti je paket odbačen i zato što bi doveo do percepcije o uvođenju rješenja koje se vodi pristupom države podrijetla prema kojem strani pružatelji usluga podliježu samo zakonodavstvu njihove matične države članice, što bi dovelo do obrnute diskriminacije domaćih pružatelja usluga.

Očekuje se da će odabrani paket dovesti do veće pravne sigurnosti i ušteda troškova za pružatelje usluga koji šire poslovanje preko granice. Njime će se povećati tržišna dinamika i razina tržišnog natjecanja, čime bi se potencijalno povećali izbor i dodana vrijednost za potrošače.

- **Primjerenost propisa i pojednostavnjenje**

Prijedlog Uredbe o uvođenju europske e-kartice usluga doprinijet će primjerenosti propisa u pogledu pristupa tržištu za pružatelje usluga te pojednostavnjenju poboljšavanjem načina na koje se pružateljima usluga daje pristup tržištu druge države članice. Time se ne mijenjaju nadležnosti država članica domaćina u skladu s Direktivom o uslugama. •

- **Temeljna prava**

Ovim se prijedlogom promiču prava utvrđena Poveljom o temeljnim pravima. Točnije, zaštita osobnih podataka osigurava se u skladu s člankom 8. Povelje. Nadalje, glavni je cilj ove

inicijative olakšati ostvarivanje prava poslovnog nastana i prava na pružanje usluga u bilo kojoj državi članici, kako je propisano člankom 15. stavkom 2. Povelje, osiguravanjem da ne postoji diskriminacija, uključujući neizravnu diskriminaciju, na temelju državljanstva (daljnja provedba članka 21. stavka 2. Povelje). Osim toga, predviđeno je da se postupkom na razini EU-a uspostavi nepristran, pravedan i razumno brz postupak i u pogledu sudjelovanja Komisije u skladu s člankom 41. Povelje. Konačno, na odgovarajući se način uzima u obzir zabrana zlouporabe prava, posebno u pogledu slobode pružanja usluga, kako je predviđeno člankom 54. Povelje.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Očekuje se da će prijedlog imati utjecaj na proračun EU-a u mjeri u kojoj će se Informacijski sustav unutarnjeg tržišta („IMI”) koristiti kao operativna okosnica buduće europske e-kartice usluga. Sustav IMI morat će se prilagoditi radi podrške izdavanju europske e-kartice usluga i zahtjevima za pohranjivanje informacija i nadopuniti određenim dodatnim funkcijama, odnosno javnim sučeljem za pružatelje usluga, poveznicama s drugim odgovarajućim sustavima te funkcijom za pružanje administrativne podrške (engl. *back-office*) nacionalnim nadležnim tijelima. To proizlazi iz činjenice da će se IMI ponuditi, u svrhu primjene europske e-kartice usluga, kao alat za učinkovitu razmjenu informacija i međusobnu pomoć nadležnim tijelima unutar određene države članice, ne dovodeći u pitanje druga rješenja koja države članice uvedu. Utjecaj na proračun EU-a bit će skroman s obzirom na činjenicu da će se upotrebom sustava IMI za podršku europske e-kartice usluga osigurati važne ekonomije razmjera i opsega. Nadalje, glavne postojeće mogućnosti sustava IMI te one koje se trenutačno razvijaju u velikoj su mjeri usklađene sa zahtjevima europske e-kartice usluga. Stoga će troškovi prilagodbe i razvoja biti znatno smanjeni.

Međutim, sva će potrebna sredstva biti podmirena preraspodjelom; ne očekuje se utjecaj na proračun EU-a zbog kojeg bi se zahtijevala dodatna odobrena sredstva povrh onih već predviđenih službenim financijskim programima Komisije.

5. OSTALI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Nakon uvođenja europske e-kartice usluga predviđa se evaluacija ove Uredbe svakih pet godina. Ta će evaluacija uključivati i procjenu suradnje među koordinacijskim tijelima u državama članicama te će se njome razmotriti potreba za prilagodbom postupaka u kontekstu europske e-kartice usluga s obzirom na najnovija kretanja u e-upravi. Države članice, pružatelji usluga, socijalni partneri i ostali dionici također bi se pozvali da ocijene funkcioniranje inicijative. Razmotrit će se i posebni pokazatelji koji omogućuju procjenu učinaka Uredbe, kao što su broj pružatelja usluga koji se koriste europskom e-karticom usluga, njihova iskustva povezana s administrativnim opterećenjem, brzina korištenih postupaka ili broj razmjena podataka među državama članicama.

S obzirom na to da je u lipnju 2019. predviđena revizija određenih aspekata Direktive 2014/67/EU, u okviru te revizije trebalo bi iznova ocijeniti potencijal usluga koje će se nuditi u okviru članka 6. U reviziji će se u obzir uzeti iskustva država članica koje su možda odabrale mogućnost predviđenu člankom 6. stavkom 3. ovog nacrtu Uredbe kako bi se omogućilo da se formalnosti u vezi s upućivanjem radnika provode putem elektroničke platforme povezane sa sustavom IMI.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga**

Člankom 1. utvrđuje se predmet predložene Uredbe kojom se uvodi europska e-kartica usluga i povezane administrativne usluge koje pružatelji mogu upotrebljavati za prekogranično pružanje usluga. U njemu se isto tako pojašnjava da je koordinacija nacionalnih odredbi nužnih za stavljanje na raspolaganje takve e-kartice utvrđena u Direktivi (o europskoj e-kartici usluga) koja se donosi u isto vrijeme.

Člankom 2. utvrđuje se opseg djelatnosti za koje je dostupna europska e-kartica usluga kao i posebne djelatnosti, područja i pitanja koji nisu obuhvaćeni e-karticom, u skladu sa strukturom Direktive 2006/123/EZ.

U njemu se isto tako navodi da se, slično kao u Direktivi 2006/123/EZ, ovom Uredbom ne utječe na definiranje ili organizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa ili pravila uređena pravom o tržišnom natjecanju. Njome se isto tako ne utječe na kulturnu ili jezičnu raznolikost ili medijski pluralizam. Konačno, Uredbom se ne utječe na odredbe općeg kaznenog prava, radnog prava, poreznog prava ili prava socijalne sigurnosti.

Kao i u slučaju Direktive 2006/123/EZ, pojašnjava se da se ova Uredba ne primjenjuje ako je u suprotnosti s drugim aktima Unije kojima se uređuju posebni aspekti pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnim sektorima ili za specifične sektore ili specifične profesije.

Članak 3. sadržava definicije relevantne za ovu Uredbu.

Člankom 4. utvrđuju se bitni elementi zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga koji bi trebali biti jednaki u cijelom EU-u, te se Komisiji dodjeljuju provedbene ovlasti za utvrđivanje standardnog obrasca i tehničkih pojedinosti kao i delegirane ovlasti za dodatno utvrđivanje vrste popratnih informacija i, u posebnim okolnostima koje opravdavaju takvu potrebu, dokumenata koje treba priložiti zahtjevu.

Člankom 5. uspostavlja se obveza distributera osiguranja i tijela koja određena država članica imenuje za pružanje obveznog osiguranja da izdaju potvrdu o osiguranju na zahtjev ugovaratelja osiguranja. U njemu se isto tako utvrđuju bitni elementi takve potvrde i predviđa mogućnost da Komisija provedbenim aktima utvrdi standardni obrazac.

Člankom 6. nositeljima europske e-kartice usluga omogućuje se ispunjavanje formalnosti za upućivanje osoblja u skladu s Direktivom 2014/67/EU i/ili Direktivom 2005/36/EZ putem elektroničke platforme povezane sa sustavom IMI, pod vodstvom koordinacijskog tijela u matičnoj državi članici. Ista mogućnost primjenjuje se u kontekstu upućivanja radnika prema direktivama 96/71/EZ i 2014/67/EZ na one države članice koje Komisiju obavijeste da bi se ta mogućnost trebala primjenjivati na upućivanje radnika na njihova državna područja. K tomu, ako su države članice uspostavile postupke kojima se omogućuje elektroničko popunjavanje izjave u vezi s upućivanjem radnika u skladu s člankom 9. Direktive 2014/67/EU, nositelj kartice pronaći će odgovarajuće nacionalne postupke na elektroničkoj platformi povezanoj sa sustavom IMI.

Člankom 7. podnositeljima zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga omogućuje se ispunjavanje formalnosti potrebnih za slobodno kretanje samozaposlenih osoba u skladu s Direktivom 2005/36/EZ putem elektroničke platforme povezane sa sustavom IMI pod vodstvom koordinacijskog tijela u matičnoj državi članici. Njime se isto tako omogućuje zamjena potvrda o potrebnim stručnim kvalifikacijama u skladu s Direktivom 2005/36/EZ ispunjenim obrascem zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga.

Člankom 8. utvrđuje se da su postupci za podnošenje zahtjeva, izdavanje, ažuriranje, suspenziju, opoziv ili poništenje europskih e-kartica za usluge potpuno elektronički i dostupni putem elektroničke platforme povezane sa sustavom IMI, ne dovodeći u pitanje unutarnji tijek

rada između koordinacijskih tijela i nadležnih tijela u državama članicama. Njime se isto tako Komisiji dodjeljuju provedbene ovlasti za donošenje tehničkih specifikacija za prethodno navedene elektroničke postupke.

Člankom 9. predviđaju se zajednička pravila u pogledu oblika i jezika dokumenata koje treba dostaviti u okviru postupka za izdavanje europske e-kartice usluga. Nadalje, njime se Komisiji dodjeljuju provedbene ovlasti za donošenje tehničkih pravila za prevođenje informacija i dokumenata koji se upotrebljavaju u okviru postupka za izdavanje europske e-kartice usluga.

U članku 10. utvrđuju se načela moguće naplate naknada u matičnoj državi članici i državi članici domaćinu, a te naknade ne premašuju troškove koje države članice izravno snose. Nadalje, njime se Komisiji dodjeljuju provedbene ovlasti za donošenje tehničkih pravila o načinima i postupcima plaćanja.

Člankom 11. uspostavlja se obveza distributera osiguranja da na zahtjev ugovaratelja police izdaju potvrdu o odštetnim zahtjevima u vezi s odgovornošću za štetu nanесenu trećim osobama koji se odnose na djelatnosti ugovaratelja osiguranja. Njime se isto tako Komisiji dodjeljuju ovlasti za donošenje provedbenih pravila o standardnom formatu potvrde.

Člankom 12. od distributera osiguranja i tijela koja određena država članica imenuje za pružanje obveznog osiguranja zahtijeva se da u svojoj politici prihvatanja i izračunu premija na nediskriminirajući način uzmu u obzir potvrdu o odštetnim zahtjevima koju predoči pružatelj.

Člankom 13. od strukovnih organizacija koje svojim članovima ili drugim posebnim pružateljima usluga nude grupno pokriće povezano s osiguranjem od profesionalne odgovornosti zahtijeva se da pod nediskriminirajućim uvjetima omoguće pristup pružateljima iz drugih država članica koji za to iskažu interes, uključujući nositelje europske e-kartice usluga.

Člankom 14. predviđa se uzajamna obveza razmjene informacija među uključenim koordinacijskim tijelima. Isto tako, Komisiji se dodjeljuju provedbene ovlasti za utvrđivanje tehničkih pojedinosti za obradu takvih razmjena informacija.

Člankom 15. uređuje se delegiranje koje provodi Komisija kako je predviđeno člankom 4.

Člankom 16. utvrđuje se Odbor koji Komisiji pomaže u donošenju provedbenih akata i primjenjivi postupak u skladu s Uredbom (EU) 182/2011.

Člankom 17. predviđa se obveza države članice da odredi koordinacijsko tijelo ovlašteno za obavljanje zadaća predviđenih Uredbom i Direktivom kojima se utvrđuje operativni okvir za europsku e-karticu usluga, te o tome obavijesti Komisiju i registrira ga u sustavu IMI.

Člancima 18. i 19. Komisiji se uvode obveze praćenja i preispitivanja učinka ove Uredbe na slobodu poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga diljem država članica. Članak se odnosi i na reviziju sredstava koja se nude u okviru članka 6. kao dio revizije prema Direktivi 2014/67/EU.

Člankom 20. predviđa se izmjena Uredbe (EU) br. 1024/2012 o sustavu IMI kako bi se u područje primjene te Uredbe uvrstila europska e-kartica usluga.

Članak 21. odnosi se na stupanje na snagu i primjenu. Odgovarajući su datumi prilagođeni datumima predloženim za Direktivu.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o uvođenju europske e-kartice usluga i povezanih administrativnih usluga**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,
 uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,
 uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,
 nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,
 uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹⁶,
 uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija¹⁷,
 u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,
 budući da:

- (1) Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU) pružateljima usluga jamči se sloboda poslovnog nastana u državama članicama te sloboda pružanja usluga diljem država članica.
- (2) Direktivom 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸ utvrđuju se opće odredbe kojima se pružateljima usluga olakšava ostvarivanje slobode poslovnog nastana te slobodno kretanje usluga. Njome se, među ostalim, predviđa da bi države članice trebale osigurati administrativno pojednostavnjenje postupaka, kao što je korištenje jedinstvenih kontaktnih točaka i prihvaćanje jednakovrijednog osiguranja od profesionalne odgovornosti koje pružatelji usluga već imaju u svojoj matičnoj državi članici.
- (3) Direktivom 2006/123/EZ od država članica se zahtijeva da uspostave i stalno ažuriraju jedinstvene kontaktne točke gdje pružatelj usluga koji želi uspostaviti poslovni nastan ili pružati usluge može pronaći sve odgovarajuće informacije o zahtjevima koje treba ispuniti i e-postupcima u pogledu svih formalnosti, ovlaštenja i prijave koje treba proći. Međutim, pružatelji usluga i dalje se suočavaju sa skupim izazovima u pogledu dobivanja informacija i poteškoćama u poštovanju nacionalnih postupaka na daljinu, posebno u pogledu zahtjeva povezanih s određenim sektorima. Suradnja među javnim upravama različitih država članica u načelu bi se trebala odvijati putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (IMI), IT platforme ponuđene za prekograničnu razmjenu informacija i međusobnu pomoć među nadležnim tijelima

¹⁶ SL C , , str.

¹⁷ SL C , , str.

¹⁸ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.)

različitih država članica u skladu s tom Direktivom. Unatoč činjenici da ponekad postoji sumnja nadležnih tijela u vezi sa zakonitim poslovnim nastanom pružatelja u drugoj državi članici, mogućnosti za suradnju koje trenutačno pruža sustav IMI nisu u potpunosti iskorištene.

- (4) Još uvijek postoje zahtjevi kojima se pružateljima usluga otežava i čini neprivlačnim širenje poslovanja na unutarnjem tržištu, poput višestrukih i različitih sustava ovlašćivanja različitih nadležnih tijela, i kojima se, u pogledu poslovnog nastana, ne dovodi do uzajamnog priznavanja uvjeta koji su prethodno ispunjeni u drugim državama članicama ili se, u pogledu privremenog prekograničnog pružanja usluga, primjenjuju neproporcionalna ili neopravdana ograničenja. Pružatelji usluga stoga su suočeni s višestrukim i neproporcionalnim troškovima usklađivanja pri širenju poslovanja preko granice.
- (5) U kontekstu formalnosti povezanih s ovlaštenjima i prijavama često se traži ispunjavanje obrazaca i podnošenje dokumenata u papirnatom obliku te podnošenje dokumenata u papirnatom obliku te njihovo prevođenje uz znatne troškove; obrasci i dokumenti moraju imati čak i određeni oblik, primjerice moraju se ovjeriti ili se njihova vjerodostojnost mora potvrditi. Informacije u vezi s tim preprekama ili nisu dostupne na internetu, ili su ograničene, nepotpune, raspršene i teško ih je protumačiti u odnosu na specifične okolnosti pružatelja usluga koji širi poslovanje preko granica jer se često odnose isključivo na domaće situacije. Pružatelji usluga često se suočavaju s rizikom ponovnog podnošenja informacija i dokumenata te dvostrukim provjerama različitih nadležnih tijela u istoj državi članici. Znatni troškovi prevođenja isto su tako važan odvrćajući čimbenik za poduzeća u pogledu prvih koraka u prekograničnom poslovanju.
- (6) Prekogranična trgovina i prekogranična ulaganja u određene poslovne i građevinske usluge na posebno su niskim razinama, što ima znatne negativne posljedice za preostali dio gospodarstva te je vidljiv potencijal za bolju integraciju tržišta usluga. Ti slabi rezultati dovode do situacija u kojima potencijal za veći rast i stvaranje većeg broja radnih mjesta na jedinstvenom tržištu nije u potpunosti iskorišten.
- (7) Otklanjanje preostalih prepreka za povećanje prekograničnih aktivnosti u uslužnom sektoru pomoći će jačanju tržišnog natjecanja, što će dovesti do većeg izbora i boljih cijena za potrošače te konkurentnijih uslužnih sektora u kojima se stvaraju nova radna mjesta, promiče produktivnost i osigurava privlačna klima za ulaganja i inovacije.
- (8) Cilj je ove Uredbe olakšati slobodu poslovnog nastana i pružanja usluga unutar jedinstvenog tržišta u područjima koja su već obuhvaćena Direktivom 2006/123/EZ donošenjem dodatnih mjera za usklađivanje odredbi koje se odnose na uspostavu i funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Trebala bi se temeljiti na članku 114. UFEU-a.
- (9) U skladu s tim, ovom se Uredbom uvodi europska e-kartica usluga kojom bi se određenim pružateljima usluga trebalo olakšati širenje pružanja usluga preko granica unutarnjeg tržišta, bilo u obliku privremenog pružanja usluga ili u obliku sekundarnog poslovnog nastana putem podružnica, agencija ili ureda.
- (10) Pritom je ova Uredba posebno usmjerena na sektore poslovnih i građevinskih usluga koji su obuhvaćeni područjem primjene Direktive ...[Direktiva o uslugama] ... i koji se suočavaju s nekim od najstrožih regulatornih i administrativnih prepreka u prekograničnom širenju te stoga imaju neiskorišteni potencijal za integraciju unutarnjeg tržišta.

- (11) Sva pitanja, djelatnosti i područja koja su isključena iz područja primjene Direktive 2006/123/EZ trebala bi biti isključena iz područja primjene ove Uredbe. Posebno, ovom se Uredbom ne utječe na pitanja, djelatnosti i područja koja proizlaze iz poreznog prava, prava socijalne sigurnosti i radnog prava, uključujući sve zakonske ili ugovorne odredbe u pogledu uvjeta zapošljavanja, radnih uvjeta, uključujući zaštitu zdravlja i sigurnosti na radu, te odnosa između poslodavaca i radnika. Jednako tako, ovom se Uredbom ne utječe na zakonodavstvo država članica u području socijalne sigurnosti. Ovom se Uredbom isto tako ne dovodi u pitanje nijedna odredba koja proizlazi iz prava o tržišnom natjecanju i nijedno pravilo o primjenjivom pravu ili nadležnosti u skladu s međunarodnim privatnim pravom.
- (12) Radi dosljednosti, mogući sukobi između odredbi ove Uredbe i drugih akata EU-a kojima se uređuju posebni aspekti pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnom sektoru rješavaju se na način predviđen člankom 3. Direktive 2006/123/EZ za sukobe između odredbi te Direktive i takvih akata, primjenom tih drugih akata. Zbog toga se odredbe u sadašnjoj Uredbi ne mogu upotrijebiti kako bi se opravdalo uvođenje sustava prethodnog ovlašćivanja, sustava prethodnog prijavljivanja ili zahtjeva u pogledu poslovnog nastana koji su zabranjeni drugim aktima EU-a kojima se uređuju posebni aspekti pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnom sektoru, poput Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000.¹⁹ Nadalje, ovom se Uredbom ni na koji način ne utječe na obveze koje bi pružatelji usluga trebali poštovati u skladu s Direktivom 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁰ i Direktivom 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća²¹.
- (13) Europsku e-karticu usluga trebalo bi uvesti kao dobrovoljnu alternativnu mogućnost za pružatelje usluga. Pružatelji usluga pri širenju poslovanja preko granica trebali bi i dalje imati mogućnost dokazivanja usklađenosti s primjenjivim zahtjevima u okviru drugih ovlaštenja i prijava uvedenih u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice. Pružatelj usluga trebao bi uvijek moći odabrati da ne podnese zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga.
- (14) europska e-kartica usluga trebala bi biti potpuno elektronička i temeljiti se gotovo isključivo na podacima dobivenima iz pouzdanih izvora; njome bi se trebala ograničiti upotreba dokumenata na najmanju potrebnu mjeru i omogućiti višejezična obrada radi izbjegavanja troškova prevođenja. Kako bi se postupak u potpunosti digitalizirao te kako bi se omogućila administrativna suradnja između matične države i države članice domaćina, u okviru ove Uredbe trebalo bi primjenjivati informacijski sustav unutarnjeg tržišta uspostavljen Uredbom (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća²². Trebalo bi razviti posebnu elektroničku platformu za potrebe

¹⁹ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (SL L 178, 17.7.2000., str. 1.)

²⁰ Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL L 18, 21.1.1997., str. 1.)

²¹ Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI”) (SL L 159, 28.5.2014., str. 11.)

²² Uredba (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2008/49/EZ („Uredba IMI”) (SL L 316, 14.11.2012., str. 1.)

izdavanja, ažuriranja, suspenzije, opoziva ili poništenja europskih e-kartica za usluge te osigurati da su valjane europske kartice usluga elektronički dostupne svojim nositeljima i nadležnim tijelima.

- (15) Za podnošenje zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga trebalo bi staviti na raspolaganje usklađeni višjejezični obrazac te osigurati da sadržava sve elemente potrebne za identifikaciju pružatelja te usluga za koje se podnosi zahtjev za izdavanje e-kartice, kao i za ocjenu posebnih zahtjeva koje se odnose na predmetne usluge, kao što su oni povezani s dokazom o njegovu poslovnom nastanu u matičnoj državi članici, dobrom glasu ili osigurateljnom pokriću, čime postaju dostupni koordinacijskim tijelima u matičnoj državi članici i u državi članici domaćinu.
- (16) Komisiji bi trebalo delegirati ovlasti za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora u pogledu utvrđivanja pojedinosti o informacijama koje treba sadržavati standardni obrazac zahtjeva i o dokumentima koje treba priložiti zahtjevu kao popratni dokaz. Posebno je važno da Komisija provodi odgovarajuća savjetovanja tijekom svojeg pripremnog rada, uključujući na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provode u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (17) Tijekom provedbe ove Uredbe države članice trebale bi obavješćivati Komisiju o postupcima kojima prema nacionalnom pravu podliježu prekogranični pružatelji koji žele pružati usluge privremeno ili putem podružnice, agencije ili ureda, uključujući informacije i dokumente na koje se ti postupci odnose, te omogućiti pripremu obrazaca zahtjeva. Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti kako bi se osigurala jedinstvena provedba u pogledu informacija koje je potrebno navesti u zahtjevu za izdavanje europske e-kartice usluga. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća²³.
- (18) Moglo bi biti teško pronaći opis uvjeta pokrića obveznog ili dobrovoljnog osiguranja koji se navode u pisanim ugovorima. Stoga bi distributeri osiguranja i tijela koja određena država članica imenuje za pružanje obveznog osiguranja trebali svojem klijentu osigurati opis osnovnih elemenata osigurateljnog pokrića u obliku potvrde o osiguranju. Ta bi se potvrda trebala priložiti obrascu zahtjeva. Kako bi se osigurala jedinstvena provedba ovog dijela Uredbe Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje usklađenog formata za potvrde. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća.
- (19) Nositelji europske e-kartice usluga možda će morati uputiti osoblje na državno područje države članice domaćina. Pritom će pružatelji usluga možda biti obvezani zahtjevima nužnima za zaštitu upućenih radnika, primjerice prethodnom upućivanju izjava državi članici domaćinu. Europska e-kartica usluga ni na koji način neće utjecati na sadržaj takvih izjava i na odgovornosti države članice domaćina u tom pogledu.

²³ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.)

- (20) Nositeljima europske e-kartice usluga trebalo bi na raspolaganje staviti elektroničku platformu povezanu s IMI-jem, koju će Komisija razviti, kako bi se olakšalo poštovanje formalnosti koje će možda biti potrebno izvršiti u državi članici domaćinu. Te se formalnosti posebno odnose na moguće prethodno slanje izjave o stručnim kvalifikacijama radnika u skladu s Direktivom 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁴.
- (21) S obzirom na prethodnu izjavu koja se može tražiti u skladu s člankom 9. Direktive 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁵, putem elektroničke platforme povezane s IMI-jem nositelji europske e-kartice usluga trebali bi se uputiti na elektroničke nacionalne postupke uspostavljene u državi članici domaćinu u koju se radnici upućuju, kad god je takvim nacionalnim postupcima omogućeno elektroničko slanje gore navedene prethodne izjave.
- (22) Elektroničku platformu povezanu s IMI-jem Komisija bi trebala staviti na raspolaganje onim državama članicama koje su ju prethodno obavijestili o namjeri da iskoriste tu mogućnost. Ako države članice odluče dopustiti uporabu IMI-ja za slanje prethodne izjave u vezi s radnicima upućenima na njihovu državnom području, nositelji europske e-kartice usluga moći će podnijeti izjavu kao što je navedena u članku 9. Direktive 2014/67/EU izravno nadležnom tijelu u državi članici domaćinu kao što je definirano u članku 2. točki (a) Direktive 2014/67/EU, putem elektroničke platforme povezane s IMI-jem. U tu svrhu država članica domaćin trebala bi osigurati sve potrebne elemente u skladu s člankom 9. stavkom 1. točkom (a) i člankom 9. stavkom 2. Direktive 2014/67/EU kao temelj za višejezični obrazac koji će se podnositi kao izjava o upućenim radnicima na njezinu državnom području. Komisija bi taj obrazac trebala objaviti u Službenom listu i staviti ga na raspolaganje na elektroničkoj platformi povezanoj s IMI-jem. Relevantne informacije u vezi s potrebnim elementima trebale bi biti dostupne predmetnoj državi članici domaćinu u potpunosti u skladu s jezičnim zahtjevima utvrđenim u članku 9. stavku 1. točki (a) Direktive 2014/67/EU. Iskustvo tih država članica u uporabi elektroničke platforme povezane s IMI-jem trebalo bi se uvrstiti u ocjenu predviđenu drugim podstavkom članka 19. ove Uredbe.
- (23) Kako bi se osigurala jedinstvena provedba ove Uredbe u pogledu postupaka za izdavanje i ažuriranje europske e-kartice usluga te formalnosti u vezi s upućivanjem osoblja i kretanjem samozaposlenih osoba osim onog koje se navodi u prethodnoj uvodnoj izjavi, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje pravila o elektroničkoj obradi tih postupaka. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća.
- (24) Domaći administrativni postupci kojima se pruža podrška postupcima uređenim ovom Uredbom trebali bi biti elektronički ako tako odluče dotične države članice. Međutim, države članice mogle bi za domaće potrebe administrativne suradnje iskoristiti Informacijski sustav unutarnjeg tržišta uspostavljen Uredbom (EU) br. 1024/2012.
- (25) U postupcima za izdavanje, ažuriranje, suspenziju ili opoziv europske e-kartice usluga dokumente bi trebalo upotrebljavati samo u posebnim okolnostima kada su detaljnije

²⁴ Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL L 255, 30.9.2005.)

²⁵ Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI”), (SL L 159, 28.5.2014, str. 11.)

informacije apsolutno nužne. U svakom bi slučaju sve takve dokumente trebalo upotrebljavati i prihvaćati u jednostavnom obliku.

- (26) U skladu s pravom EU-a može se, u okviru upućivanja osoblja s reguliranim profesijama ili kretanja samozaposlenih osoba u vezi s provjerom stručnih kvalifikacija, dopustiti da dokumenti trebaju biti dostavljeni u posebnom obliku, npr. kao ovjerene isprave ili isprave čija je vjerodostojnost potvrđena. Takva ovjera i potvrda vjerodostojnosti, nakon što je izvršena u državi članici koja je prvotno izdala predmetnu ispravu, trebala bi biti prihvaćena u cijelom EU-u.
- (27) Ovjereni prijevodi dokumenata ne bi trebali biti potrebni na temelju ove Uredbe. U okviru elektroničkih platformi za provedbu postupaka trebalo bi osigurati tehničko rješenje za prevođenje njihova sadržaja. Kako bi se osigurala jedinstvena provedba ovog dijela Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća. Pravila o prevođenju dokumenata u kontekstu upućivanja radnika i podnošenja zahtjeva za izdavanje potvrda o njihovim doprinosima za socijalno osiguranje ne bi trebala biti obuhvaćena ovom Uredbom.
- (28) Države članice imaju pravo naplaćivati naknade samo u mjeri u kojoj se one odnose na posebne troškove provođenja postupka. Troškovi koji se već financiraju iz proračuna Unije ne bi trebali dovesti do naplaćivanja naknada od strane država članica. Države članice trebale bi putem sustava IMI Komisiji dostaviti informacije o naknadama koje naplaćuju te ih objaviti. Budući da sustav IMI u biti pruža svu potrebnu podršku, države članice ne bi trebale, među ostalim, naplaćivati naknade za ažuriranje, suspenziju, opoziv ili poništenje europske e-kartice usluga. Kako bi se osigurala jedinstvena provedba odredbi o plaćanju naknada, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje pravila o načinima i obradi plaćanja. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća.
- (29) Ova se Uredba temelji na pojačanoj administrativnoj suradnji između matične države članice i države članice domaćina, koja bi trebala uključivati razmjene informacija i upotrebu međusobno povezanih nacionalnih registara za dobivanje ili provjeru prethodno dobivenih informacija, kao što su registri koji se zahtijevaju na temelju Direktive 2009/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁶ ili na temelju Uredbe (EU) 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća²⁷. Radi osiguranja jedinstvene obrade razmjene informacija i međusobne pomoći, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća.
- (30) Pružatelji usluga koji su obvezni sklopiti osiguranje od profesionalne odgovornosti u državama članicama u kojima nisu bili aktivni često imaju poteškoća u dokazivanju svoje povijesti odštetnih zahtjeva povezanih s pokrićem kod drugih osiguratelja. Povijesti odštetnih zahtjeva bitan su element za distributere osiguranja u provjeri i procjeni profila rizika potencijalnog klijenta. Dokazivanje je otežano zbog loše

²⁶ Direktiva 2009/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o usklađivanju zaštitnih mjera koje, radi zaštite interesa članova i trećih strana, države članice zahtijevaju za trgovačka društva u smislu članka 48. stavka 2. Ugovora, s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera (SL L 258, 1.10.2009., str. 11.)

²⁷ Uredba (EU) 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o postupku u slučaju nesolventnosti (SL L 141, 5.6.2015., str. 19.)

komunikacije između distributera osiguranja preko granica unutarnjeg tržišta, ali i zbog razlika u opisu povijesnih podataka o osiguraniku, čak i unutar iste države članice. Stoga bi distributeri osiguranja i tijela koja određena država članica imenuje za pružanje obveznog osiguranja trebali biti obvezni izdati potvrdu o odštetnim zahtjevima u vezi s odgovornošću za štetu nanесenu trećim osobama, koja se zatim može upotrebljavati preko granica, pa čak i unutar granica u slučaju da pružatelj usluga promijeni distributera osiguranja.

- (31) Radi osiguranja jedinstvene provedbe ove Uredbe u pogledu predočavanja opisa odštetnih zahtjeva, provedbene ovlasti za donošenje pravila o standardiziranom formatu za predočavanje te potvrde trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća.
- (32) Potvrda o povijesti odštetnih zahtjeva trebala bi biti ključna u omogućavanju distributerima osiguranja i tijelima koja određena država članica imenuje za pružanje obveznog osiguranja od odgovornosti za štetu da zabrane diskriminirajuće prakse prema prekograničnim pružateljima usluga čije su informacije manje dostupne i teže se dobivaju. Isto bi se načelo nediskriminacije trebalo primjenjivati na strukovne organizacije koje svojim članovima ili drugim pružateljima usluga nude grupno osigurateljno pokriće.
- (33) Za obavljanje zadaća predviđenih ovom Uredbom svaka država članica trebala bi odrediti jedno koordinacijsko tijelo, ne dovodeći u pitanje nadležnosti utvrđene primjenjivim nacionalnim zakonodavstvom. Takva bi se tijela trebala registrirati kao nadležna tijela u Informacijskom sustavu unutarnjeg tržišta za potrebe Uredbe (EU) 1024/2012 te o tome obavijestiti Komisiju.
- (34) Primjenu ove Uredbe trebalo bi pratiti i procjenjivati kako bi se utvrdio njezin učinak na troškove širenja poslovanja preko granica, povećanje transparentnosti u pogledu prekograničnih pružatelja, tržišno natjecanje, cijene i kvalitetu pruženih usluga. Učinke ove Uredbe i funkcioniranje suradnje između koordinacijskih tijela u praksi trebalo bi redovito evaluirati. To će se praćenje odvijati u suradnji s državama članicama, socijalnim partnerima i ostalim relevantnim dionicima.
- (35) Kako bi se funkcioniranje sustava IMI prilagodilo zadaćama koje su mu dodijeljene ovom Uredbom, Uredbu (EU) br. 1024/2012 trebalo bi na odgovarajući način izmijeniti.
- (36) Budući da države članice ne mogu dostatno ostvariti ciljeve ove Uredbe s obzirom na rizik složenosti i neusklađenosti regulatornih pristupa određenim uslugama među državama članicama, nego se zbog pojačane administrativne koordinacije i usklađivanja diljem Unije oni mogu na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (37) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i načela posebno priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima. Uvođenjem europske e-kartice usluga i povezanih administrativnih usluga i postupaka, ovom se Uredbom posebno nastoje promicati prava poslovnog nastana i pravo na pružanje usluga u bilo kojoj državi članici sprečavanjem svake diskriminacije na temelju državljanstva i osiguravanjem nepristranog, pravednog i razumno brzog postupka u skladu s člancima 15., 21. i 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, istodobno osiguravajući puno poštovanje

zaštite osobnih podataka, uključujući u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća²⁸, i uzimajući u obzir rizik zlouporabe prava predviđenih člankom 8. odnosno člankom 54. te Povelje,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom uvodi europska e-kartica usluga i povezana administrativna podrška koja se u cijeloj Europskoj uniji stavlja na raspolaganje pružateljima usluga koji se njome žele koristiti .

Kako bi takva europska e-kartica usluga bila na raspolaganju pružatelju usluga radi pokretanja i obavljanja djelatnosti, nužna koordinacija odredbi predviđenih zakonima i drugim propisima u državi članici utvrđena je Direktivom (Direktiva o uslugama)....

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na usluge navedene u Prilogu Direktivi [Direktiva o uslugama].
2. Ovom se Uredbom ne utječe na pitanja navedena u članku 1. stavcima 2. do 7. Direktive 2006/123/EZ.

Ne primjenjuje se na djelatnosti i područja navedena u članku 2. stavcima 2. i 3. Direktive 2006/123/EZ.

3. Ako su odredbe ove Uredbe u suprotnosti s odredbom nekog drugog akta Unije kojim se uređuju posebni aspekti pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnim sektorima ili za specifične profesije, prednost ima odredba drugog akta Unije koja se primjenjuje na te specifične sektore ili profesije.

Ovom se Uredbom, posebno njezinim poglavljem III., ne dovode u pitanje prava radnika, obveze pružatelja usluga i povezane kontrole u državama članicama utvrđene u direktivama 96/71/EZ i 2014/67/EU.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „informacije o dobrom glasu pružatelja” znači informacije kako su navedene u članku 33. stavku 1. Direktive 2006/123/EZ;

²⁸

Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.)

2. „elektronički dokument” znači elektronički dokument kako je definiran u članku 3. stavku 35. Uredbe (EU) 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća²⁹;
3. „sustav IMI” znači Informacijski sustav unutarnjeg tržišta uspostavljen Uredbom (EZ) 1024/2012;
4. „javna isprava” znači svaka isprava koju su izdala tijela određene države članice u skladu sa svojim nacionalnim pravom, a koja je povezana s pitanjima koja se odnose na postupke uređene ovom Uredbom, kako slijedi:
 - (a) isprave koje je izdalo tijelo ili službenik suda države članice, uključujući one koje je izdalo državno odvjetništvo, upravitelj sudske pisarnice ili sudski ovršitelj (*huissier de justice*),
 - (b) administrativne isprave,
 - (c) javnobilježničke isprave,
 - (d) službene potvrde koje su stavljene na isprave koje su potpisale privatne osobe, kao što su službene potvrde upisa određene isprave ili činjenice da je ona postojala na određeni datum te službene i javnobilježničke ovjere potpisa,
 - (e) isprave koje su kao službene osobe sastavili diplomatski ili konzularni predstavnici države članice koji djeluju na državnom području bilo koje države, ako se te isprave moraju predložiti na državnom području druge države članice ili diplomatskim ili konzularnim predstavnicima druge države članice koji djeluju na državnom području treće države;
5. „legalizacija” znači formalnost potvrđivanja vjerodostojnosti potpisa nositelja javne službe, svojstva u kojem je djelovao potpisnik isprave te, prema potrebi, žiga ili pečata koji ta isprava nosi;
6. „formalnost apostila” znači formalnost koja se može zahtijevati za potvrđivanje vjerodostojnosti potpisa, svojstva u kojem je djelovao potpisnik isprave te, prema potrebi, žiga ili pečata koji ta isprava nosi, a koju izdaje nadležno tijelo države u kojoj je isprava izdana kako je predviđeno Haškom konvencijom od 5. listopada 1961. o ukidanju potrebe legalizacije stranih javnih isprava (Konvencija o apostilu);
7. „ovjerena preslika” znači preslika izvornika isprave koju je potpisalo te kao točnu i cjelovitu reprodukciju izvornika te isprave ovjerilo tijelo koje je za to ovlašteno prema nacionalnom pravu;
8. „ovjereni prijevod” znači prijevod koji je izradila osoba koja je prema pravu određene države članice za to kvalificirana;
9. „osiguranje od profesionalne odgovornosti” znači osiguranje profesionalne odgovornosti kako je definirano u članku 23. stavku 5. zadnjoj alineji Direktive 2006/123/EZ;
10. „usluga” znači usluga kako je definirana u članku 4. stavku 1. Direktive 2006/123/EZ;
11. „pružatelj” znači pružatelj kako je definiran u članku 4. stavku 2. Direktive 2006/123/EZ;

²⁹ Uredba (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/93/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 73.)

12. „država članica poslovnog nastana” znači država članica poslovnog nastana kako je definirana u članku 4. stavku 4. Direktive 2006/123/EZ;
13. „poslovni nastan” znači poslovni nastan kako je definiran u članku 4. stavku 5. Direktive 2006/123/EZ;
14. „matična država članica” znači država članica kojoj je pružatelj uputio zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga;
15. „država članica domaćin” znači država članica u kojoj je pružatelj prijavio namjeru pružanja usluga s pomoću europske e-kartice usluga;
16. „zahtjev” znači zahtjev kako je definiran u članku 4. stavku 7. Direktive 2006/123/EZ;
17. „koordinacijsko tijelo” znači tijelo određeno u skladu s člankom 17.;
18. „nadležno tijelo” znači bilo koje od sljedećeg:
 - i. nadležno tijelo kako je definirano u članku 4. stavku 9. Direktive 2006/123/EZ,
 - ii. nadležno tijelo kako je definirano u članku 3. stavku 1. točki (d) Direktive 2005/36/EZ,
 - iii. svako nadležno tijelo ili tijelo zaduženo za vođenje središnjeg registra, trgovačkog registra ili registra trgovačkih društava u državi članici,
 - iv. svako porezno tijelo u državi članici;
19. „distributer osiguranja” znači distributer osiguranja kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki (8) Direktive (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća³⁰.

POGLAVLJE II.

POSTUPAK ZA IZDAVANJE EUROPSKE e-KARTICE USLUGA

Članak 4.

Zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga

1. Pružatelji usluga mogu odabrati podnijeti zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga.

Svi zahtjevi za izdavanje europske e-kartice usluga podnose se putem elektroničke platforme povezane sa sustavom IMI s pomoću višejezičnog standardnog obrasca.

Standardni obrazac sadržava sljedeće elemente:

(a) identifikaciju pružatelja, uključujući, prema potrebi, brojeve upisa u središnji registar, trgovački registar ili registar trgovačkih društava, te brojeve za potrebe poreza i socijalne sigurnosti;

³⁰ Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (preinačeni tekst) (SL L 26, 2.2.2016., str. 19.)

(b) identifikaciju uslužne djelatnosti, države članice domaćina, predviđene vrste europske e-kartice usluga;

(c) naznaku je li predviđeno pružanje usluga informacijskog društva;

(d) informacije koje se odnose na poslovni nastan pružatelja u matičnoj državi članici s obzirom na uslužnu djelatnost identificiranu u skladu s točkom (b), uključujući datum prvog poslovnog nastana i identifikaciju drugih država članica poslovnog nastana;

(e) zahtjeve kojima podnositelj zahtjeva podliježe za pružanje usluge u svojoj matičnoj državi članici, kao što su kvalifikacije ili potvrde;

(f) informacije o dobrom glasu pružatelja usluga;

(g) informacije o svakom postojećem osiguranju od profesionalne odgovornosti pružatelja usluga u vezi s profesionalnom odgovornošću na državnom području matične države članice, uključujući, prema potrebi, informacije o pokriću za djelatnosti koje se obavljaju na državnom području drugih država članica;

(h) upućivanje na prethodne europske e-kartice usluga izdane istom pružatelju usluga i uslužnoj djelatnosti identificiranoj u skladu s točkama (a) i (b).

2. Komisija pobliže određuje kako će informacije iz prethodnih točaka od (a) do (h) biti predložene u standardnom obrascu te provedbenim aktima utvrđuje tehničke pojedinosti standardnog obrasca u cijeloj Europskoj uniji. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.

Zahtjev uključuje sve potrebne popratne dokumente koje podnositelj zahtjeva učitava na elektroničku platformu ako mu je dostupan standardni obrazac zahtjeva.

3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 15. kojima se dodatno utvrđuju:

a) pojedinosti o elementima informacija u standardnom obrascu navedene slovima u stavku 1. točkama od (a) do (h), koji će se nalaziti na standardnom obrascu;

b) dodatni dokumenti ili kategorije dokumenata koji iznimno moraju biti priloženi kao dokaz.

4. Države članice Komisiji dostavljaju sve informacije o postupovnim koracima povezanim sa zahtjevima za pružatelje u pogledu pružanja usluga putem podružnice, agencije ili ureda ili u pogledu privremenog prekograničnog pružanja uslužnih djelatnosti obuhvaćenih Direktivom ...[Direktiva o uslugama]....., koje su potrebne za razvoj standardnih obrazaca zahtjeva te opisuju informacije i dokumente koje pružatelj usluga mora navesti u svim primjenjivim zahtjevima u skladu s nacionalnim pravom, putem sustava IMI do [devet mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe osim specifičnih podataka koji su navedeni u obavijesti o samom zahtjevu koja je već podnesena na temelju članka 15. stavka 7. i članka 39. stavka 5. Direktive 2006/123/EZ.

5. Države članice putem sustava IMI obavješćuju Komisiju o promjenama informacija koje su prethodno priopćene Komisiji u skladu sa stavkom 4. prije stupanja na snagu predmetnog propisa.

Članak 5.
Potvrda o osiguranju

1. Ako se informacije o osigurateljnom pokriću upisuju u standardni obrazac u skladu s člankom 4. stavkom 1. trećim podstavkom točkom (g), obrascu zahtjeva prilaže se odgovarajuća potvrda o osiguranju.

Distributer osiguranja ili tijelo koje država članica imenuje za pružanje obveznog osiguranja potvrdu dostavlja podnositelju zahtjeva na njegov zahtjev.

Potvrda o osiguranju sadržava informacije o postojanju osiguranja od profesionalne odgovornosti za predmetne usluge, uključujući teritorijalno područje primjene takvog pokrića u drugim državama članicama, osigurane rizike, trajanje, osigurane iznose po odštetnom zahtjevu i za sve odštetne zahtjeve u godini, i moguća isključenja.

2. Komisija može provedbenim aktom donijeti usklađeni format za potvrdu o osiguranju kako je navedena u stavku 1. drugom podstavku.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.

POGLAVLJE III.
FORMALNOSTI ZA UPUĆIVANJE OSOBLJA
I KRETANJE SAMOZAPOSLENIH OSOBA

Članak 6.
Formalnosti za upućeno osoblje

1. Pružatelji usluga koji imaju europsku e-karticu usluga mogu unaprijed dostaviti izjavu iz članka 7. Direktive 2005/36/EZ u pogledu stručnih kvalifikacija radnika koje namjeravaju uputiti u državu članicu domaćina, u vezi s uslužnom aktivnošću na koju se e-kartica primjenjuje, nadležnom tijelu države članice domaćina kako je definirano u članku 3. točki (ii) ove Uredbe, putem elektroničke platforme povezane s IMI-jem.

Prethodni se podstavak ne primjenjuje na izjave koje se šalju unaprijed i odnose na stručne kvalifikacije reguliranih profesija:

- i. koje utječu na javno zdravlje i sigurnost i na koje se ne primjenjuje automatsko priznavanje na temelju glave III. poglavlja II., III. ili III.A Direktive 2005/36/EZ;
- ii. za koje je uvedena europska strukovna iskaznica u skladu s Direktivom 2005/36/EZ.

Prijava u pogledu stručnih kvalifikacija upućenog osoblja podnosi se na višejezičnom standardnom obrascu uz popratne dokumente u skladu s člankom 7. stavcima 1. i 2. Direktive 2005/36/EZ.

Izjava dostavljena u skladu s ovim stavkom čini izjavu na temelju članka 7. Direktive 2005/36/EZ.

2. Pružatelji koji imaju europsku e-karticu usluga i namjeravaju upućivati radnike u vezi s uslužnom aktivnošću o kojoj se radi u državu članicu domaćina podnose sve izjave u skladu s člankom 9. Direktive 2014/67/EU u skladu s postupcima koje su u tu svrhu utvrdile države članice.

Ako su države članice uspostavile postupke kojima se omogućuje elektroničko popunjavanje izjave u vezi s upućivanjem radnika u skladu s člankom 9. Direktive

2014/67/EU, nositelj kartice pronaći će odgovarajuće nacionalne postupke na elektroničkoj platformi povezanoj sa sustavom IMI koja se navodi u stavku 1.

3. Nositelji europske e-kartice usluga mogu također dostaviti izjavu u skladu s člankom 9. Direktive 2014/67/EU o radnicima koje namjeravaju uputiti u državu članicu domaćina u vezi s predmetnom uslužnom djelatnošću na koju se kartica odnosi, nadležnom tijelu države članice domaćina kako je definirano u članku 2. točki (a) Direktive 2014/67/EU putem elektroničke platforme povezane s IMI-jem, koja se navodi u stavku 1, ako je država članica domaćin komisiju obavijestila da bi se ta mogućnost trebala primjenjivati na upućivanje radnika na njezino državno područje.

Kako bi iskoristila mogućnost navedenu u prvom podstavku, država članica osigurava sve potrebne elemente u skladu s člankom 9. stavkom 1. točkom (a) i člankom 9. stavkom 2. Direktive 2014/67/EU kao temelj za višejezični obrazac koji će se podnositi kao izjava o upućenim radnicima na njezinu državnom području. Komisija objavljuje taj obrazac u Službenom listu i stavlja ga na raspolaganje na elektroničkoj platformi povezanoj s IMI-jem. Relevantne informacije u vezi s potrebnim elementima trebale bi biti dostupne predmetnoj državi članici domaćinu uz puno poštivanje jezičnih zahtjeva utvrđenih u članku 9. stavku 1. točki (a) Direktive 2014/67/EU.

Izjava dostavljena u skladu s prvim i drugim podstavkom valjana je izjava u svrhu članka 9. stavka 1. točke (a) i članka 9. stavka 2. Direktive 2014/67/EU, ne dovodeći u pitanje druge administrativne zahtjeve ili kontrolne mjere koje propisuje država članica domaćin u skladu s člankom 9. te Direktive.

Država članica domaćin može obavijestiti Komisiju da više ne želi primjenjivati mogućnost predviđenu prvim podstavkom.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje tehničkih pravila o obliku višejezičnih standardnih obrazaca iz stavka 1. provedbenim aktima. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 16. stavka 2.

Članak 7.

Formalnosti za kretanje samozaposlenih osoba

1. Pružatelji usluga koji su fizičke osobe i podnesu zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga mogu unaprijed podnijeti izjavu u vezi s njihovim vlastitim stručnim kvalifikacijama putem elektroničke platforme povezane sa sustavom IMI pod istim uvjetima koji su propisani u članku 6. stavku 1. u vezi s njihovim radnicima.

Kad je riječ o izjavama u pogledu stručnih kvalifikacija pružatelja usluga, potvrde iz članka 7. stavka 2. točaka (b) i (d) Direktive 2005/36/EZ zamjenjuju se ispunjenim obrascem zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga, koji je državi članici domaćinu dostavljen u skladu s člankom 11. Direktive [Direktiva o uslugama]....., kao dokaz o poslovnom nastanu pružatelja.

2. Izjava dostavljena u skladu sa stavkom 1. čini prijavu koja se daje unaprijed na temelju članka 7. Direktive 2005/36/EZ.
3. Komisija može provedbenim aktima donijeti tehnička pravila o obliku višejezičnih standardnih obrazaca iz stavka 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 16. stavka 2.

POGLAVLJE IV.

OPĆE ODREDBE O POSTUPCIMA ZA IZDAVANJE EUROPSKE e-KARTICE USLUGA

Članak 8.

Elektronički postupci

1. Pružatelji usluga imaju pravo na potpuno elektroničko rješavanje i obradu postupaka za prijavu za europsku e-karticu usluga, njezino izdavanje i ažuriranje, kao i na potpuno elektroničko ispunjavanje formalnosti u skladu s člankom 6. stavcima 1. i 3. te člankom 7.

Te elektroničke postupke i formalnosti Komisija stavlja na raspolaganje putem elektroničke platforme povezane sa sustavom IMI.

Države članice utvrđuju hoće li radni postupci između njihovih koordinacijskih tijela i njihovih nadležnih tijela uključenih u postupke i formalnosti povezane s europskom e-karticom usluga u pogledu upućivanja osoblja i kretanja samozaposlenih osoba u skladu s člancima 6. i 7. biti elektronički.

2. Komisija provedbenim aktima donosi tehničke specifikacije za elektroničko rješavanje i obradu postupaka iz stavka 1., uključujući mjere za osiguranje cjelovitosti, povjerljivosti i točnosti informacija te uvjete i postupke na temelju kojih nositelj europske e-kartice usluga može preuzeti takve informacije, omogućiti trećim stranama pristup takvim informacijama i na temelju kojih te treće strane mogu provjeriti te iste informacije.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.

3. Koordinacijska tijela država članica obavješćuju javnost o funkcioniranju i dodanoj vrijednosti europske e-kartice usluga i formalnostima za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba u skladu s člancima 6. i 7.

Članak 9.

Oblik dokumenata i prijevod

1. U okviru postupaka za izdavanje, ažuriranje, suspenziju ili opoziv europske e-kartice usluga nadležna tijela država članica prihvaćaju dokumente u obliku jednostavne preslike te ne zahtijevaju da dokumenti koji im se dostavljaju podliježu legalizaciji, formalnostima apostila, ovjeri ili potvrdi vjerodostojnosti.

2. Ako se za ispunjavanje formalnosti za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba u skladu s člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. zahtijeva poseban oblik dokumenata, u skladu s pravom EU-a nadležna tijela država članica, kako su definirana u članku 3. stavku 19. točki ii., prihvaćaju:

(a) javne isprave, ovjerene isprave i njihove ovjerene preslike izuzete od formalnosti apostila i svih oblika legalizacije;

(b) isprave koje su ovjerene ili čija je vjerodostojnost potvrđena u državi članici koja ih je prvotno izdala, u skladu s njezinim zakonima i drugim propisima ili praksom, kao ovjerene isprave ili isprave čija je vjerodostojnost potvrđena;

(c) ovjerene preslike izrađene u bilo kojoj državi članici, u skladu sa zakonima države članice u kojoj je ovjera izvršena.

3. Za dokumente koji se upotrebljavaju u okviru postupaka za izdavanje, ažuriranje, suspenziju ili opoziv europske e-kartice usluga ili u okviru formalnosti za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba u skladu s člancima 6. i 7. ne zahtijeva se ovjereni prijevod. Time se ne utječe na pravo država članica da zahtijevaju neovjerene prijevode dokumenata na jedan od svojih službenih jezika u skladu s pravom EU-a.
4. Komisija provedbenim aktima donosi tehnička pravila za automatsko prevođenje informacija i dokumenata u okviru postupaka za izdavanje, ažuriranje, suspenziju ili opoziv europske e-kartice usluga ili u okviru formalnosti za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba u skladu s člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.

Članak 10.

Naknade za izdavanje europske e-kartice usluga i u pogledu formalnosti za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba

1. Sve naknade koje se naplaćuju u okviru postupka za izdavanje europske e-kartice usluga razumne su i proporcionalne te ne premašuju iznos troškova koji izravno proizlaze iz konkretnog rada povezanog s postupkom.
Pružatelji imaju pravo na povrat naknada koje su unaprijed uplatili matičnoj državi članici ili državi članici domaćinu za podnesene zahtjeve koje države članice nisu proučile, provjerile i zaključile postupak u skladu s člankom 11. stavkom 1. Direktive[Direktiva o uslugama].....
Naknade se ne naplaćuju za:
(a) postupke za ažuriranje, suspenziju, opoziv ili poništenje europske e-kartice usluga;
(b) pružanje dodatnih informacija od strane nositelja e-kartice u skladu s člankom 17. stavkom 4. ...[Direktiva];
(c) formalnosti uvedene u skladu s člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba.
2. Države članice Komisiji dostavljaju informacije o naknadama i načinima plaćanja uvedenim na temelju ovog članka putem sustava IMI najkasnije do [dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe] te na odgovarajući način objavljuju te informacije.
3. Komisija provedbenim aktima donosi tehnička pravila o načinima i obradi plaćanja.
Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.

POGLAVLJE V. OSIGURANJE OD PROFESIONALNE ODGOVORNOSTI

Članak 11.

Potvrda o odštetnim zahtjevima u vezi s odgovornošću za štetu nanесenu trećim osobama

1. U roku od 15 dana od primitka takvog zahtjeva od ugovaratelja osiguranja, distributer osiguranja izdaje potvrdu o odštetnim zahtjevima u vezi s odgovornošću za štetu nanесenu trećim osobama za njegove djelatnosti obuhvaćene ugovorom o

osiguranju od profesionalne odgovornosti tijekom prethodnih godina ugovornog odnosa do najviše pet godina, ili o nepostojanju takvih odštetnih zahtjeva, u kojoj se opisuju obveze koje proizlaze iz pružanja dotičnih usluga koje su bile predmet odštetnog zahtjeva.

2. Komisija može provedbenim aktima donijeti pravila o standardiziranom formatu za predočavanje potvrde iz stavka 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.

Članak 12.

Obveze distributera osiguranja

Distributeri osiguranja i tijela koja država članica imenuje za pružanje obveznog osiguranja u svojoj politici prihvaćanja i izračunu premija na nediskriminirajući način uzimaju u obzir iskustvo pružatelja kako je prikazano u potvrdi o odštetnim zahtjevima izdanoj u skladu s člankom 11. koju je predložio pružatelj.

Članak 13.

Obveze strukovnih organizacija

Strukovne organizacije, uključujući nadležna tijela kako su definirana u članku 3. stavku 18. točkama i. i ii., koje svojim članovima ili pružateljima usluga pod posebnim uvjetima nude grupno pokriće povezano s osiguranjem od profesionalne odgovornosti, pod istim uvjetima i na nediskriminirajući način osiguravaju pristup takvom pokriću pružateljima usluga iz drugih država članica koji iskazuju interes za korištenje prednosti takvog grupnog pokrića.

POGLAVLJE VI. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 14.

Razmjena informacija i međusobna pomoć

1. Koordinacijska tijela i nadležna tijela u različitim državama članicama razmjenjuju informacije i jedna drugima pružaju međusobnu pomoć u okviru postupka za izdavanje, suspenziju, opoziv ili poništenje europske e-kartice usluga te u postupku ažuriranja informacija sadržanih u europskoj e-kartici usluga. Ova se obveza primjenjuje i u okviru formalnosti u skladu s člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba u odnosu na nadležna tijela kako su definirana u članku 3. stavku 19. točki ii.
2. Koordinacijska tijela i nadležna tijela upotrebljavaju sve dostupne međusobne povezanosti nacionalnih registara u svrhu dobivanja ili provjere prethodno dobivenih informacija u okviru postupaka iz prethodnog stavka 1., uključujući međusobno povezivanje središnjeg registra, trgovačkog registra i registra trgovačkih društava u skladu s Direktivom 2009/101/EZ i registara nesolventnosti u skladu s Uredbom (EU) 2015/848.
3. Komisija provedbenim aktima donosi tehnička pravila za obradu razmjene informacija i međusobne pomoći iz stavaka 1. i 3. Time se ne dovodi u pitanje funkcioniranje sustava međusobnog povezivanja iz stavka 2. ovog članka i njihove odgovarajuće tehničke specifikacije.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.

Članak 15.
Provedba delegiranja

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 4. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od [...]. Komisija sastavlja izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije isteka razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 4. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave te odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u toj odluci. On ne utječe na valjanost nijednog delegiranog akta koji je već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 4. stavka 3. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. To se razdoblje na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća produžuje za dva mjeseca.

Članak 16.
Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor iz članka 40. stavka 1. Direktive 2006/123/EZ. Navedeni Odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) 182/2011.

Članak 17.
Određivanje i uloga koordinacijskih tijela

1. Za potrebe ove Uredbe svaka država članica određuje jedno koordinacijsko tijelo ovlašteno za obavljanje zadaća koje su mu dodijeljene u skladu s ovom Uredbom.
2. Države članice Komisiji priopćavaju identitet koordinacijskog tijela koje su odredile u skladu sa stavkom 1. najkasnije do [9 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe] te ga registrira u sustavu IMI u skladu s člankom 5. točkom (f) Uredbe (EU) 1024/2012.
3. Ovim se člankom ne dovodi u pitanje raspodjela nadležnosti država članica na lokalnoj ili regionalnoj razini.

Članak 18.
Praćenje provedbe

Komisija će zajedno s državama članicama, socijalnim partnerima i ostalim relevantnim dionicima uspostaviti mehanizme za praćenje provedbe i učinaka ove Uredbe, posebno

njezinih učinaka na slobodu poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga diljem država članica za obuhvaćene usluge, s obzirom na troškove pružatelja usluga za širenje poslovanja preko granica, povećanje transparentnosti u pogledu prekograničnih pružatelja usluga, povećanje konkurentnosti te kako se njome utječe na cijene i kvalitetu tih usluga, uzimajući u obzir odgovarajuće pokazatelje.

Članak 19.

Klauzula o preispitivanju

Do 60 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe i najkasnije svakih pet godina nakon toga, Komisija provodi evaluaciju ove Uredbe te Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o njezinoj učinkovitosti, uključujući analizu učinka na administrativno opterećenje pružatelja usluga koji posluju preko granica. To izvješće uključuje i procjenu svakog praktičnog iskustva koje se odnosi na suradnju među koordinacijskim tijelima. To izvješće sadržava procjenu primjerenosti uvođenja europske e-kartice usluga za druge uslužne djelatnosti. Ono sadržava evaluaciju Direktive[Direktiva o uslugama]...u skladu s njezinim člankom 21.

Komisija u okviru izvješća utvrđenog u članku 24. stavku 1. Direktive 2014/67/EU procjenjuje može li i u kojoj mjeri elektronička platforma povezana sa sustavom IMI koji se navodi u članku 6. ove Uredbe pospješiti pridržavanje potrebnih formalnosti za upućivanje radnika u skladu s člankom 9. Direktive 2014/67/EU. Pri toj se procjeni u obzir uzima iskustvo država članica koje su možda odlučile iskoristiti elektroničku platformu povezanu sa sustavom IMI u skladu s člankom 6. stavkom 3. ove Uredbe.

Članak 20.

Izmjena Uredbe (EU) br. 1024/2012

U Prilogu Uredbi (EU) br. 1024/2012 dodaje se sljedeća točka:

„9. Uredba (EU).....Europskog parlamenta i Vijeća od o uvođenju europske e-kartice usluga i povezanih administrativnih usluga”

Članak 21.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu [dvadesetog] dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4. stavci 1. do 3., članak 5. stavak 1., članak 6. stavci 1., 2., 3. i 4., članak 7. stavci 1. i 2., članak 8. stavak 1., članak 9. stavci 1., 2. i 3., članak 10. stavak 1., članak 14. stavci 1., 2. i 3. primjenjuju se od [dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

ZAKONODAVNI FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 1.1. Naslov prijedloga/inicijative
- 1.2. Odgovarajuća područja politike u strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta prijedloga/inicijative
- 1.4. Cilj/ciljevi
- 1.5. Osnova prijedloga/inicijative
- 1.6. Trajanje i financijski utjecaj
- 1.7. Predviđene metode upravljanja

2. MJERE UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja
- 2.2. Sustav upravljanja i kontrole
- 2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UTJECAJ PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija rashoda na koje se prijedlog/inicijativa odnosi
- 3.2. Procijenjeni utjecaj na rashode
 - 3.2.1. *Sažetak procijenjenog utjecaja na rashode*
 - 3.2.2. *Procijenjeni utjecaj na odobrena sredstva za poslovanje*
 - 3.2.3. *Procijenjeni utjecaj na odobrena administrativna sredstva*
 - 3.2.4. *Usklađenost s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom*
 - 3.2.5. *Doprinosi trećih strana*
- 3.3. Procijenjeni utjecaj na prihode

ZAKONODAVNI FINACIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

Uredba Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju europske e-kartice usluga i povezanih administrativnih usluga

1.2. Odgovarajuća područja politike u strukturi ABM/ABB³¹

Glava 02.: Unutarnje tržište, industrija, poduzetništvo te mala i srednja poduzeća

Aktivnost 02 03: Unutarnje tržište robe i usluga

1.3. Vrsta prijedloga/inicijative

☒ Prijedlog/inicijativa odnosi se na **ново djelovanje najavljeno u strategiji jedinstvenog tržišta**

☐ Prijedlog/inicijativa odnosi se na **ново djelovanje nakon pilot-projekta/pripremnog djelovanja**³²

☐ Prijedlog/inicijativa odnosi se na **produženje postojećeg djelovanja**

☐ Prijedlog/inicijativa odnosi se na **djelovanje koje je preusmjereno na novo djelovanje**

1.4. Ciljevi

1.4.1. Višegodišnji strateški ciljevi Komisije na koje se odnosi prijedlog/inicijativa

U strateškom planu GU-a GROW za 2016. – 2020. kao prioritet Komisije navodi se povezivanje i pravednije jedinstveno tržište s jačim industrijskim temeljima. U svojoj Komunikaciji o strategiji jedinstvenog tržišta „Poboljšanje jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća” (COM(2015) 550 završna verzija), Komisija je najavila zakonodavne inicijative usmjerene na uklanjanje prepreka na tržištu usluga.

U tom je kontekstu strategijom jedinstvenog tržišta predloženo puštanje u rad europske e-kartice usluga („putovnica za usluge”) za povećanje sigurnosti i smanjenje prepreka za pružatelje usluga koji žele pristupiti drugim tržištima EU-a kako bi proširili svoje poslovanje. Tu je najavu pozdravilo Europsko vijeće u svojim zaključcima iz lipnja 2016.

Opći su ciljevi inicijative unaprijediti integraciju tržišta poslovnih usluga i građevinarstva te poboljšati rast produktivnosti u oba sektora.

1.4.2. Posebni ciljevi i odgovarajuće aktivnosti u okviru strukture ABM/ABB

Posebni ciljevi

Posebni su ciljevi ovog prijedloga sljedeći:

— poduzećima olakšati i učiniti povoljnijim pružanje usluga u drugim državama članicama,

³¹ ABM: activity-based management (upravljanje po djelatnostima); ABB: activity-based budgeting (priprema proračuna prema djelatnostima)

³² Kako je navedeno u članku 54. stavku 2. točkama (a) ili (b) Financijske uredbe

— na tržištu omogućiti veće povjerenje prema stranim pružateljima usluga povećanjem transparentnosti i dostupnosti informacija,

— omogućiti povećanje tržišne dinamike i razine tržišnog natjecanja, što će dovesti do više izbora i dodane vrijednosti za potrošače.

Za ostvarivanje tih ciljeva predviđamo sljedeće aktivnosti:

1. smanjenje administrativnog opterećenja uvođenjem postupka na razini EU-a s javnim sučeljem kojim se pružateljima usluga omogućuje ispunjavanje formalnosti na internetu;

2. povezivanje matične države članice i države članice domaćina putem platforme informacijske tehnologije na razini EU-a. U tu će svrhu sustav IMI služiti kao funkcija za pružanje administrativne podrške nacionalnim nadležnim tijelima. Trebalo bi ga dalje razvijati kako bi podržavao funkcioniranje europske e-kartice usluga.

Odgovarajuće aktivnosti u okviru strukture ABM/ABB

Poglavlje 02 03: Unutarnje tržište robe i usluga

1.4.3. *Očekivani rezultati i utjecaj*

Navesti učinke koje bi prijedlog tj. inicijativa trebali imati na ciljane korisnike/skupine.

Prijedlogom koji se nadovezuje na direktivu o uvođenju europske e-kartice usluga osigurat će se:

1. smanjenje administrativnog opterećenja za pružatelje usluga koji žele pružati usluge u drugim državama članicama jer bi mogli upotrijebiti pojednostavnjeni elektronički postupak za ispunjavanje formalnosti, uz transparentnost u pogledu obrade zahtjeva. To će im omogućiti uštedu vremena i troškova pri prekograničnom pružanju usluga ili uspostavi sekundarnog poslovnog nastana;
2. smanjenje administrativnog opterećenja za nacionalna tijela, uključujući olakšavanje pojačane suradnje među različitim državama članicama;
3. ušteda troškova nadogradnjom na postojeći IT alat (Informacijski sustav unutarnjeg tržišta – dalje u tekstu: sustav IMI) u novim područjima kako bi se iskoristile prednosti ekonomija razmjera i opsega (umjesto razvoja novog alata s jednom namjenom). Nadležna su tijela već registrirana u sustavu IMI.

1.4.4. *Pokazatelji rezultata i utjecaja*

Navesti pokazatelje koji omogućuju praćenje provedbe prijedloga/inicijative.

Prijedlogom će se doprinijeti učinkovitijoj provedbi Direktive o uslugama, posebno za poslovne i građevinske usluge.

Njegov izravni učinak mogao bi se mjeriti s pomoću sljedećih pokazatelja:

- broja pružatelja usluga koji bi upotrebljavali europsku e-karticu usluga (i popratne formalnosti za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba);
- iskustva pružatelja usluga u pogledu lakoće ispunjavanja ponuđenih elektroničkih postupaka;
- prosječne brzine ponuđenih postupaka;
- broja razmjena informacija između država članica.
- iskustva onih država članica koje primjenjuju mogućnost predviđenu člankom 6. stavkom 3. Uredbe s obzirom na gore navedene kriterije

1.5. **Osnova prijedloga/inicijative**

1.5.1. *Zahtjevi koje je potrebno kratkoročno ili dugoročno ispuniti*

Ovim će se prijedlogom smanjiti administrativno opterećenje i povećati pravna sigurnost za pružatelje usluga koji žele započeti pružanje usluga u drugoj državi članici, kako na privremenoj osnovi, tako i u slučaju sekundarnog poslovnog nastana. Osim toga, njime će se potaknuti veće povjerenje prema stranim pružateljima usluga povećanjem transparentnosti i dostupnosti informacija.

Europskom e-karticom usluga osigurale bi se i određene prednosti za nadležna tijela država članica. Prvo, njome bi se olakšalo radno opterećenje nadležnih tijela u matičnoj državi članici i državi članici domaćinu zamjenjivanjem konvencionalne uporabe dokumenata elektroničkim tijekom rada. Taj bi radni postupak bio visoko standardiziran te uključivao mogućnost automatskog prevođenja. Drugo, formalnosti bi bile usklađene u okviru jedne elektroničke aplikacije umjesto nekoliko usporednih radnih postupaka koji danas postoje.

To će se postići uspostavom jedinstvenog postupka na razini EU-a koji se temelji na zajedničkoj paneuropskoj IT platformi (sustav IMI). Komisija već godinama razvija taj sustav, financira ga i njime upravlja. Države članice već imaju iskustva sa sustavom jer se od 2011. u sustavu IMI registriralo više od 5 000 nadležnih tijela.

1.5.2. *Dodana vrijednost sudjelovanja EU-a*

Potencijalna nacionalna ili regionalna rješenja za administrativno pojednostavljenje razlikovala bi se među državama članicama s obzirom na uštede troškova i učinkovitost. Djelovanjem EU-a osiguralo bi se da pružatelji usluga mogu imati koristi od manje različitog pristupa diljem država članica pri širenju poslovanja preko granica.

Uzimajući u obzir svrhu sustava IMI kao centraliziranog komunikacijskog alata koji Komisija razvija i za koji osigurava usluge smještaja na poslužitelju (engl. *hosting*), njime će se olakšati uvođenje i neometano izdavanje europske e-kartice usluga, kao i učinkovit sustav suradnje među državama članicama. Europskom e-karticom usluga (na temelju sustava IMI) isto bi se tako omogućilo prevladavanje određenih prepreka kao što su troškovi prijevoda za poduzeća. Komisija će ponuditi IMI kao besplatnu IT platformu državama članicama koje ju žele iskoristiti za elektroničko dostavljanje prethodnih izjava o radnicima upućenima na njihovo državno područje. Komisija će također staviti IMI na raspolaganje za domaće razmjene u vezi s europskom e-karticom usluga, ako države članice tako žele.

1.5.3. *Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava*

Sustav IMI pokazao se kao učinkovit i pouzdan alat u drugim područjima. Postupak izdavanja europske strukovne iskaznice (EPC) za priznavanje stručnih kvalifikacija, uveden 2013. izmjenom Direktive 2005/36/EZ, dobar je primjer.

Tom se iskaznicom olakšava priznavanje stručnih kvalifikacija za odabrane stručnjake. To je centralizirani postupak na razini EU-a s jasno utvrđenim postupkom koji se provodi unutar sustava IMI. Obveze država članica u pogledu radnog postupka detaljno su navedene, čime se prevladava višeznačnost općenitijih pravila. Njime se osigurava ciljano rješenje utemeljeno na posebnim pravilima o praktičnim pitanjima kao što su dokumenti, rokovi za obradu zahtjeva i prešutno odobrenje u slučaju da nadležna tijela države članice domaćina ne donesu konačnu odluku u roku. Tako se europskom strukovnom iskaznicom pruža lakši, brži i transparentniji način za priznavanje kvalifikacija.

Europska strukovna iskaznica dostupna je od siječnja 2016. te je otad izdano više od 560 iskaznica (na dan 20. listopada 2016.). Europska strukovna iskaznica u znatnoj se mjeri koristi, što odražava veliku potražnju među stručnjacima koji trenutačno imaju koristi od nje (medicinske sestre, fizioterapeuti, gorski vodiči, posrednici u prometu nekretnina i farmaceuti).

1.5.4. *Usklađenost i moguća sinergija s ostalim odgovarajućim instrumentima*

Za niz nadolazećih inicijativa Komisije kojima se isto tako želi uvesti elektroničke postupke ili podršku, predviđene su sinergije u mjeri u kojoj ih je moguće ostvariti. To uključuje inicijative o međusobnom povezivanju registara trgovačkih društava (BRIS) i međusobnom povezivanju registara nesolventnosti te produljenje mini *One Stop Shopa* (MOSS) za PDV. Sustav BRIS početak će djelovati sredinom 2017. te ponuditi širi pristup podacima o trgovačkim društvima. Nadopunit će ga poveznice među registrima nesolventnosti od 2019. MOSS-om za PDV smanjit će se troškovi

stranih pružatelja usluga u području formalnosti povezanih s PDV-om od 2021. nadalje.

Te inicijative dopunjuju europsku e-karticu usluga. Osim toga, težit će se sinergijama. Na primjer, informacije dostupne putem sustava BRIS (i međusobno povezivanje s registrima nesolventnosti) koordinacijska bi tijela, ako je to tehnički moguće, trebala upotrebljavati za rješavanje zahtjeva za europsku e-karticu usluga ili provjeru informacija.

1.6. Trajanje i financijski utjecaj

☐ Prijedlog/inicijativa **ograničenog trajanja**

- ☐ Prijedlog/inicijativa na snazi od [DD/MM]GGGG do [DD/MM]GGGG
- ☐ Financijski utjecaj od GGGG do GGGG

☒ Prijedlog/inicijativa **neograničenog trajanja**

Provedba s razdobljem uspostave od 2018. do 2021.

nakon čega slijedi redovna provedba. Troškovi osiguravanja, rada i održavanja obuhvaćeni su odgovarajućim troškovima za rad sustava IMI.

1.7. Predviđene metode upravljanja³³

☒ **Izravno upravljanje** Komisije

- ☒ koje obavljaju njezini odjeli, uključujući njezino osoblje u delegacijama Unije;
- ☐ preko izvršnih agencija

☐ **Podijeljeno upravljanje** s državama članicama

☐ **Neizravno upravljanje** delegiranjem zadaća provedbe:

- ☐ trećim zemljama ili tijelima koja su one odredile;
- ☐ međunarodnim organizacijama i njihovim agencijama (navesti);
- ☐ EIB-u i Europskom investicijskom fondu;
- ☐ tijelima na koja se upućuje u člancima 208. i 209. Financijske uredbe;
- ☐ tijelima javnog prava;
- ☐ tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge u mjeri u kojoj daju odgovarajuća financijska jamstva;
- ☐ tijelima uređenima privatnim pravom države članice kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i koja daju odgovarajuća financijska jamstva;
- ☐ osobama kojima je povjerena provedba posebnih aktivnosti u ZVSP-u u skladu s glavom V. UEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnom aktu.

³³

Informacije o načinima upravljanja i upućivanja na Financijsku uredbu dostupni su na web-mjestu BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja

Navesti učestalost i uvjete.

Komisija izvješćuje o razvoju i učinkovitosti sustava IMI putem stanja jedinstvenog tržišta na internetu. U tom će se kontekstu na odgovarajući način izvješćivati o upotrebi sustava IMI. Osim toga, europskom nadzorniku za zaštitu podataka periodično će se podnositi izvješće o pitanjima zaštite podataka sustava IMI, uključujući sigurnost.

Nakon uvođenja europske e-kartice usluga, budućim će pravnim instrumentima isto tako biti predviđeno preispitivanje svakih pet godina.

2.2. Sustav upravljanja i kontrole

2.2.1. Utvrđeni rizici

Opći rizik koji se može utvrditi je neprihvatanje europske e-kartice usluga od strane pružatelja usluga, odnosno rizik da se europska e-kartica usluga u cijelosti razvije i postane primjenjiva, ali da potražnja bude mala ili nikakva. Sljedeći je rizik da nadležnim tijelima prilagodba bude teška te da ne osiguraju odgovarajuće resurse za pravilnu i pravodobnu obradu zahtjeva.

Jedno od glavnih obilježja prijedloga jest da će se europska e-kartica usluga temeljiti na funkcijama sustava IMI. Okvir općeg rizika sustava IMI, uključujući operativne rizike, utvrđen je u kontekstu Uredbe (EU) br. 1024/2012 („Uredba IMI”). Komisija je „vlasnik” sustava IMI te je odgovorna za njegov rad, održavanje i razvoj. Sustav razvija i osigurava unutarnji dobavljač čime se osigurava visoka razina kontinuiteta poslovanja. U kontekstu uvođenja europske e-kartice usluga isto tako postoje rizici povezani s pitanjima zaštite podataka.

2.2.2. Informacije o organizaciji sustava unutarnje kontrole

U okviru otklanjanja općih rizika utvrđenih u prethodnom odjeljku 2.2.1. Komisija će pružati pomoć (npr. radionice itd.) svim dionicima (npr. tijelima država članica, strukovnim tijelima itd.) i aktivno promicati uvođenje i upotrebu novog sustava. Od država članica isto će se tako zahtijevati promicanje koristi od predloženog alata.

U pogledu operativnih aspekata europske e-kartice usluga, posebno javnog sučelja, funkcije za pružanje administrativne podrške kao i sustava prijavljivanja, oni su povezani s radom sustava IMI i moraju se razmotriti u kontekstu ukupnih postavki unutarnje kontrole sustava IMI kako je predviđeno na temelju Uredbe IMI. Za praćenje i nadzor na visokoj razini odgovoran je nadzorni odbor sustava IMI. Redovitim sastancima i instrumentima izvješćivanja olakšat će se pomno praćenje razvoja i radova na održavanju informacijskih tehnologija.

Osim toga, na temelju članka 21. Uredbe IMI iz 2012. europski nadzornik za zaštitu podataka osigurava da Komisija provodi obradu podataka u sustavu IMI u skladu s primjenjivim pravilima. Nacionalna tijela za zaštitu podataka pratit će obradu osobnih podataka od strane nadležnih tijela na razini država članica.

2.2.3. Procjene troškova i koristi kontrola i procjena očekivane razine rizika od pogreške

Opći rizici bit će obuhvaćeni odgovarajućim mjerama, uključujući pružanje pomoći i informacija uključenim dionicima.

Funkcioniranje europske e-kartice usluga temeljit će se na funkcijama sustava IMI te će se obuhvatiti postojećim sustavom upravljanja sustavom IMI i njegove kontrole. Smatra se da prijedlog neće dovesti do većeg rizika od pogreške.

2.3. Mjere za sprečavanje prijevара i nepravilnosti

Navesti postojeće ili predviđene mjere za sprečavanje i zaštitu.

Radi suzbijanja prijevара, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti, odredbe koje se uobičajeno primjenjuju na aktivnosti Komisije, uključujući Uredbu (EU, EURATOM) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF), primjenjivat će se i u kontekstu sustava IMI bez ograničenja.

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UTJECAJ PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija rashoda na koje se prijedlog/inicijativa odnosi

- Postojeće proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	Broj [Naslov.....]	Dif./nedif ³⁴ .	zemalja EFTA-e ³⁵	zemalja kandidatkinja ³⁶	trećih zemalja	u smislu članka 21. stavka 2. točke (b) Financijske uredbe
1.A	02.03.04 Sredstva za upravljanje unutarnjim tržištem	Dif.	DA	NE	NE	NE

³⁴ Dif. = diferencirana odobrena sredstva / Nedif. = nediferencirana odobrena sredstva

³⁵ EFTA: Europsko udruženje slobodne trgovine

³⁶ Zemlje kandidatkinje i, ako je primjenjivo, potencijalne zemlje kandidatkinje sa zapadnog Balkana

3.2. Procijenjeni utjecaj na rashode

Sredstva navedena u ovom dijelu podmirit će se preraspodjelom; ne očekuje se utjecaj na proračun EU-a zbog kojeg bi se zahtijevala dodatna odobrena sredstva povrh onih već predviđenih službenim financijskim programima Komisije.

3.2.1. Sažetak procijenjenog utjecaja na rashode

EUR

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	1.A	Konkurentnost za rast i radna mjesta
---	-----	--------------------------------------

GU: GROW			2018.	2019.	2020.	2021.	UKUPNO
• Odobrena sredstva za poslovanje							
02.03.04	Preuzete obveze	(1)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Plaćanja	(2)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
Broj proračunske linije	Preuzete obveze	(1.a)					
	Plaćanja	(2.a)					
Odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe ³⁷							
Broj proračunske linije		(3)	0	0	0	0	0
UKUPNA odobrena sredstva za GU GROW	Preuzete obveze	= 1. + 1.a + 3.	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Plaćanja	= 2. + 2.a + 3.	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
• UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje							
	Preuzete obveze	(4)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Plaćanja	(5)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000

³⁷ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravnih istraživanja i izravnih istraživanja

• UKUPNA odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe		(6)	0	0	0	0	0
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1.A višegodišnjeg financijskog okvira	Preuzete obveze	= 4. + 6.	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Plaćanja	= 5. + 6.	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	5.	„Administrativni rashodi”
---	-----------	---------------------------

EUR

		2018.	2019.	2020.	2021.	UKUPNO
GU: GROW						
• Ljudski resursi		303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
• Ostali administrativni rashodi		0	0	0	0	0
UKUPNO GU GROW	Odobrena sredstva	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 5. višegodišnjeg financijskog okvira	(Ukupne preuzete obveze = ukupna plaćanja)	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
--	--	---------	---------	---------	---------	-----------

EUR

		2018.	2019.	2020.	2021.	UKUPNO
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1. – 5. višegodišnjeg financijskog okvira	Preuzete obveze	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000
	Plaćanja	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000

Procijenjeni utjecaj na odobrena sredstva za poslovanje

☒ Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća odobrena sredstva za poslovanje:

Odobrena sredstva za preuzete obveze u EUR

Navești ciljeve i rezultate ⇓			2018.		2019.		2020.		2021.		UKUPNO	
	Vrsta ³⁸	Prosječni trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Ukupni broj	Ukupni trošak
POSEBNI CILJ br. 1 ³⁹ Smanjenje administrativnog opterećenja												
— Rezultat	Javno sučelje			200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
Međubroj za posebni cilj br. 1				200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
POSEBNI CILJ br. 2 Funkcija za pružanje administrativne podrške												
— Rezultat	Funkcija za pružanje administrativne podrške			110 000		345 000		345 000		0		800 000
Međubroj za posebni cilj br. 2				110 000		345 000		345 000		0		800 000

³⁸ Rezultati znači proizvodi i usluge koje treba isporučiti (npr. broj financiranih razmjena studenata, broj kilometara izgrađenih cesta, itd.)

³⁹ Na način opisan u odjeljku 1.4.2. „Posebni cilj/ciljevi...”.

UKUPNI TROŠAK		310 000		945 000		945 000		0		2 200 000
---------------	--	---------	--	---------	--	---------	--	---	--	-----------

3.2.2. Procijenjeni utjecaj na odobrena administrativna sredstva

3.2.2.1. Sažetak

- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća odobrena administrativna sredstva:

EUR

	2018.	2019.	2020.	2021.	UKUPNO
--	-------	-------	-------	-------	--------

NASLOV 5. višegodišnjeg financijskog okvira					
Ljudski resursi	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
Ostali administrativni rashodi					
Međuzbroj za NASLOV 5. višegodišnjeg financijskog okvira	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

Izvan NASLOVA 5.⁴⁰ višegodišnjeg financijskog okvira					
Ljudski resursi					
Ostali administrativni rashodi					
Međuzbroj izvan NASLOVA 5. višegodišnjeg financijskog okvira					

UKUPNO	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
---------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Potrebne ljudske potencijale pokrit će osoblje Glavne uprave kojemu je već povjereno upravljanje tom mjerom i/ili je preraspodijeljeno unutar Glavne uprave. Svaki učinak koji proizlazi iz provedbe predloženih odluka o broju osoblja i visini odobrenih sredstava bit će pokriven preraspodjelom postojećih sredstava.

3.2.2.2. Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih resursa

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebni ljudski resursi.
- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebni su sljedeći ljudski resursi:
- Procjenu navesti u ekvivalentima punog radnog vremena

	2018.	2019.	2020.	2021.
• Plan radnih mjesta (dužnosnici i privremeni djelatnici)				
XX 01 01 01 (Sjedište i predstavništva Komisije)	2,2	3,1	3,1	2,6

⁴⁰

Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravnih istraživanja i izravnih istraživanja

XX 01 01 02 (Delegacije)				
XX 01 05 01 (neizravno istraživanje)				
10 01 05 01 (izravno istraživanje)				
• Vanjsko osoblje (u ekvivalentu punog radnog vremena: EPRV) ⁴¹				
XX 01 02 01 (UO, UNS, AO iz „globalne omoćnice”)				
XX 01 02 02 (UO, LO, UNS, AO i MSD u delegacijama)				
XX 01 04 gg ⁴²	— u sjedištu			
	— u delegacijama			
XX 01 05 02 (UO, UNS, AO – neizravno istraživanje)				
10 01 05 02 (UO, UNS, AO – izravno istraživanje)				
Ostale proračunske linije (navesti)				
UKUPNO	2,2	3,1	3,1	2,6

– **XX** se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.

Potrebne ljudske potencijale pokrit će osoblje Glavne uprave kojemu je već povjereno upravljanje tom mjerom i/ili je preraspodijeljeno unutar Glavne uprave. Svaki učinak koji proizlazi iz provedbe predloženih odluka o broju osoblja i visini odobrenih sredstava bit će pokriven preraspodjelom postojećih sredstava.

Opis zadaća koje treba obaviti:

Dužnosnici i privremeno osoblje	Podrška donošenju povezanih provedbenih akata, upravljanje projektima, analiza poslovanja i podržavanje aktivnosti provedbe
Vanjsko osoblje	

⁴¹ UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjaci; AO = agencijsko osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama

⁴² U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA”)

3.2.3. *Usklađenost s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom*

- ☒ Prijedlog/inicijativa u skladu je s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom.
- ☐ Prijedlog/inicijativa povlači za sobom reprogramiranje odgovarajućeg naslova višegodišnjeg financijskog okvira.
- ☐ Za prijedlog/inicijativu potrebna je primjena instrumenta za financijsku fleksibilnost ili revizija višegodišnjeg financijskog okvira.

3.2.4. *Doprinosi trećih strana*

- ☒ Prijedlogom/inicijativom ne predviđa se sudjelovanje trećih strana u financiranju.
- ☐ Prijedlogom/inicijativom predviđa se sufinanciranje prema sljedećoj procjeni:

3.3. Procijenjeni utjecaj na prihode

- ☒ Prijedlog/inicijativa nema financijski utjecaj na prihode.
- ☐ Prijedlog/inicijativa ima sljedeći financijski utjecaj:
 - ☐ na vlastita sredstva
 - ☐ na razne prihode